

07/18

SOCIALRÅDGIVEREN

**Barnets
fortælling
tager tid**

OK18:
**Stort JA og
rekordhøj
stemmeprocent**

REGERINGENS NYE "JOBPARATE":
Hver tredje kan ikke arbejde 225 timer
GUIDE:
Sådan går du på ferie uden stress

Opkvalificering kan være en måde **ikke** at tabe gevinsten på gulvet igen

Stadig flere indvandrere med ikke-vestlig baggrund kommer i arbejde – og hvis de skal fastholdes kræver det opkvalificering, siger cheføkonom **Erik Bjørsted** fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

**Allerførst:
Hvor mange ikke-vestlige
indvandrere er kommet i
job- ifølge jeres nye analyse?**

Der er 25.600 flere fuldtidsbeskæftigede med ikke-vestlig baggrund. Tallet dækker over, at der er tale om flere personer, fordi der gemmer sig deltidsbeskæftigede i det også. Men desværre har vi endnu ikke en opgørelse over deltidsbeskæftigede. For det er selvfølgelig interessant, om folk er beskæftigede i 10 eller 37 timer.

**Hvis det tal sættes i relation
til stigningen i beskæftigelse
i det hele taget herhjemme –
hvad viser det så?**

Det svarer til, at mennesker med ikke-vestlig baggrund står for lidt mere end 25 procent af den samlede fremgang i beskæftigelsen. Det hører med til historien, at gruppen her typisk ikke har haft den tætteste tilknytning til arbejdsmarkedet, så set i det lys er det gode tal.

**Hvorfor er det
bemærkelsesværdigt?**

Det er, fordi det har været svært at få gruppen her ind i varmen på arbejdsmarkedet. Vi så antrit til det under sidste opsving, men det tabte vi desværre igen.

**Hvorfor er gruppen
så på vej ind i varmen nu?**

Der er ikke et entydigt svar. Men det er oplagt at pege på de gode tider, for økonomisk opsving kan generelt bringe folk på kanten ind på arbejdsmarkedet. Men der har også fra politisk hold og blandt arbejdsmarkedets parter været stort fokus på, hvad der skal til. For eksempel det, at man kigger på ny-ankomne som jobparate med det samme. Og man har også haft fokus på virksomhedsrettet beskæftigelse understøttet af uddannelse. Vi har ikke helt set effekterne af den indsats endnu, men det tror jeg på sigt, er en farbar vej.

**Hvad skal der til for, at den
stigning skal fortsætte?**

At når mennesker med ikke-vestlig baggrund har fået foden indenfor på jobmarkedet, så skal vi også huske at opkvalificere dem. For det er typisk de ufaglærte jobs, der forsvinder først, så næste gang der kommer en krise, så kan opkvalificering være en måde ikke at tabe gevinsten på gulvet igen.

Erik Bjørsted, cheføkonom i AE, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

”Jo mere vi sænker
barren for, hvem man
erklærer jobparate,
jo flere får vi med,
som reelt har en
række problemer,
der kræver en social
indsats og ikke kun
en beskæftigelses-
rettet indsats.

Lars Benjaminsen, seniorforsker, VIVE

4

12

Barnets fortælling tager tid

I fortællingen om drengen Dean, hvor de involverede fagpersoner også bidrager, får vi indblik i små og store beslutninger, som træffes undervejs i et anbringelsesforløb. På baggrund af en undersøgelse fra VIVE, som viser, at socialrådgivere efterlyser mere tid til at inddrage barnet, er det oplagt at spørge, om Deans fortælling havde været markant anderledes, hvis der havde været mere tid...

Illustration Morten Voigt

Fotospirith Holten

MIG & MIT ARBEJDE
Socialrådgiver Jane Andersen
anmelder bøger på Bogblogger.dk.

Socialrådgiveren

udgives af
Dansk Socialrådgiver-
forening
Toldbodgade 19B
1253 København K
Telefon 7010 1099
ds@socialraadgiverne.dk
www.socialraadgiverne.dk

Ansvarshavende redaktør
Majbrit Berlau
mbb@socialraadgiverne.dk
Redaktør
Susan Paulsen
sp@socialraadgiverne.dk

Journalister
Bjarke Hartmeyer Christiansen
bhc@socialraadgiverne.dk
Lærke Øland Frederiksen
lof@socialraadgiverne.dk
Kommunikations-
medarbejdere
Martin Hans Skouenborg
mhs@socialraadgiverne.dk
Birgit Barfoed
bb@socialraadgiverne.dk

Annoncer
DG Media a/s
Havneholmen 33
1561 København V
Telefon 7027 1155
Fax 7027 1156
epost@dgmedia.dk
Grafisk design
Salomet Grafik
Pernille Kleinert
Anna Olesen

Forsideillustration
Morten Voigt
Tryk
Datagraf
Årsabonnement
700 kr. inkl. moms
Løssalg
50 kr. pr. nummer plus
forsendelse

Socialrådgiveren udkommer
12 gange om året
Dette nummer udkommer
18. juni 2018.
Artikler og indlæg er ikke
nødvendigtvis udtryk for
organisationens holdning.
Kontrolleret oplag: 16.327
Trykt oplag: 18.200
ISSN 0109-6103

02 Fem hurtige

04 Regeringens nye "jobparate"

Hver tredje kan ikke arbejde 225 timer.

05 OK18: Stort JA

og rekordhøj stemmeprocent

Stemmeprocenten blandt socialrådgiverne har aldrig nogensinde været højere, og resultatet blev et rungende JA til OK18-forligene.

06 Kun "lidt flere" borgere

vil få førtidspension

DS påpeger, at præciseringer i netop vedtaget lovændring ikke er gode nok.

09 Guide: Ferie uden arbejdsstress

Fem gode råd til en ferie uden stress.

10 Kort nyt

12 Barnets fortælling tager tid

14 "Vil du ikke hilse Dean fra mig?"

I fortællingen om drengen Dean får vi indblik i små og store beslutninger, som træffes undervejs i et anbringelsesforløb.

19 Vigtige enkeltsager

Skal kommuner ytre sig i vigtige enkeltsager?

20 Børneinddragelse

VIVE-undersøgelse dokumenterer, at socialrådgivere savner mere tid.

23 Tillid tager tid

Erfaringer fra Roskilde Kommunes deltagelse i VIVE-undersøgelsen.

24 DS' 80 års fødselsdag blev fejret

26 Mig og mit arbejde

Jane Andersen er socialrådgiver i sygedagpengeopfølgningen i Lyngby-Taarbæk.

27 Juraspalten

København-erklæring på Kronborg – nyt om Menneskerettighedsdomstolen.

28 Dokumentarisk værk fra jobcenter

Hun dykkede ned i sine sagsakter, og det kom der et dokumentarisk værk ud af.

35 Klumme fra praksis

36 Leder

Hver tredje af **regeringens nye 'jobparate'** kan ikke arbejde 225 timer

Problematisk at flytte ledige med psykiske og helbredsmæssige problemer over i kategorien 'jobparate', lyder det fra seniorforsker og Dansk Socialrådgiverforening.

Regeringen fremlagde i slutningen af maj et forslag om at flytte 20.700 ledige kontanthjælpsmodtagere fra kategorien 'aktivitetsparat' til 'jobparat'. Det betyder, at de nu skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og at de ikke kan få de samme tilbud som tidligere.

Forslaget giver ikke mening, lyder det fra Majbrit Berlau, formand for Dansk Socialrådgiverforening.

– Det hjælper jo ikke mennesker, der er syge, at få et label i panden, hvor der står jobparat, siger hun.

Regeringens forslag omfatter de kontanthjælpsmod-

“Det hjælper jo ikke mennesker, der er syge, at få et label i panden, hvor der står jobparat.

Majbrit Berlau, formand, Dansk Socialrådgiverforening

tagere, som er aktivitetsparate, fordi de ikke umiddelbart er i stand til at tage et job, men alligevel er omfattet af reglen om at skulle arbejde 225 timer om året.

Men i den kategori af ledige har 31 procent ikke kunnet leve op til kravet om at arbejde 225 timer om året, selv om det har betydet, at de er blevet trukket i deres kontanthjælp.

Det viser den seneste opgørelse fra Beskæftigelsesministeriet.

Selv om kommunerne har vurderet, at disse ledige kan arbejde 225 timer om året, så har borgere i denne gruppe problemer ud over ledighed, understreger Majbrit Berlau.

– Vi vil meget gerne hjælpe med at skabe en bedre indsats for de mest udsatte på kontanthjælp. Men at klassificere dem som jobparate er i bedste fald meningsløst, i værste fald skadende, fordi de så ikke får den hjælp, de har brug for, og derfor risikerer de at blive fastholdt på kontanthjælp, siger hun.

Kniber med social støtte

Når man går fra at være aktivitetsparat til at være jobparat, mister man blandt andet retten til at have en koordinerende sagsbehandler, der kan sørge for, at

der er en rød tråd igennem de sociale indsatser og de mere jobrettede tiltag.

Det er vigtigt at huske på, at en del af borgerne i denne gråzone formentlig har sociale, psykiske eller helbredsmæssige problemer ud over ledighed, påpeger Lars Benjaminsen, som er seniorforsker ved Det Nationale Forsknings og Analysecenter for Velfærd – VIVE.

– Jo mere man sænker barren for, hvem man erklærer jobparate, jo flere får vi med, som reelt har en række problemer, der kræver en social indsats og ikke kun en beskæftigelsesrettet indsats, siger han.

Lars Benjaminsen mener, at det kan blive et problem, at der primært er fokus på de beskæftigelsesrettede initiativer, når man flytter borgere over i den jobparate kategori.

– Hvis vi vil have borgere, der har mere omfattende psykosociale problematikker, ud på arbejdsmarkedet, skal vi arbejde med det beskæftigelsesmæssige og samtidig give dem en social støtte. Den kan det nogle gange knibe med at få med i den jobparate kategori, siger han. **S**

Læs også lederen på bagsiden

“Jo mere man sænker barren for, hvem man erklærer jobparate, jo flere får vi med, som reelt har en række problemer, der kræver en social indsats og ikke kun en beskæftigelsesrettet indsats.

Lars Benjaminsen, seniorforsker, VIVE

Fakta om Beskæftigelsesministeriets undersøgelse

I maj 2017 var 20.370 aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere omfattet af 225-timers reglen, det svarer til 35 procent. Af dem blev 6.448 personer sanktioneret, fordi det ikke var lykkedes dem at arbejde 225 timer på et år. Det svarer til 31,65 procent af de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som var omfattet af reglen. Undersøgelsen er fra september 2017.

OK18 **Stort JA** og rekordhøj stemmeprocent

Stemmeprocenten blandt socialrådgiverne har aldrig nogensinde været højere, og resultatet blev et rungende JA til OK18-forligene – både i kommuner og regioner og på statens område. Majbrit Berlau glæder sig over den høje stemmeprocent og ser det som et udtryk for opbakning til fællesskabet og den danske model.

Socialrådgiverne har stemt, og det blev et rungende ”ja” til deres overenskomstforlig på både de kommunale, regionale og statslige områder. I alt har 8827 medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening stemt om overenskomsterne, hvilket svarer til 65,3 procent af de stemmeberettigede medlemmer. Det er den højeste stemmeprocent nogensinde.

Der er kun en lille forskel på afstemningsresultatet for henholdsvis det kommunale og regionale område og statens område: På det kommunale og regionale område stemte 96,7 % JA, mens 2 % stemte NEJ. På statens område stemte 93,1 % JA mens 4,8 % stemte NEJ.

Vigtigt signal

Det klare ”ja” er et vigtigt signal fra medlemmerne, understreger Majbrit Berlau, formand for Dansk Socialrådgiverforening og leder af DS’ forhandlingsdelegation.

- Jeg er meget glad for, at medlemmerne siger ja til resultatet og dermed også bakker op om forhandlingsdelegationens arbejde. Trods de dramatiske og lange overenskomstforhandlinger landede vi et rigtig godt resultat, hvor vi har opnået reallønssikring, og alle socialrådgivere får lønforbedringer med tilbagevirkende kraft fra 1. april. Lige som vi har hævet alle socialrådgivere op på en pensionsprocent over 15. Det har været et delmål for DS i mange år.

- Det er overordentligt positivt, at så mange medlemmer

”Mange steder har OK18-forløbet styrket fællesskabet på arbejdspladsen, og jeg vil gerne opfordre jer til at holde fast i det.

Majbrit Berlau, formand,
Dansk Socialrådgiverforening

Sådan stemte socialrådgiverne

- På det kommunale og regionale område stemte 96,7% JA, mens 2% stemte NEJ.
- På statens område stemte 93,1% JA mens 4,8% stemte NEJ.
- I alt valgte 8827 medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening at stemme om overenskomsterne, hvilket svarer til 65,3 procent af de stemmeberettigede medlemmer.

har valgt at bruge deres stemme. Ud over tilfredshed med OK18-resultatet, ser jeg det som et udtryk for en skærpet bevidsthed om, hvad vi kan udrette via et stærkt fællesskab – og en kæmpe stor opbakning til den danske model, hvor løn- og arbejdsvilkår aftales mellem parterne og ikke bestemmes ved lov.

OK18 har styrket fællesskabet

Majbrit Berlau påpeger, at en vigtig ”sidegevinst” ved de ellers dramatiske overenskomstforhandlinger netop er det styrkede fællesskab, og hun opfordrer medlemmerne til at bruge den styrkede position, som socialrådgiverne står i efter OK18, i arbejdet for bedre vilkår ude på arbejdspladserne.

- Mange steder har OK18-forløbet styrket fællesskabet på arbejdspladsen, og jeg vil gerne opfordre jer til at holde fast i det. Overenskomster er afgørende for, at I får en rimelig løn og ordentlige arbejdsvilkår, men det er lige så afgørende, at I sammen med jeres kolleger arbejder for forbedringer i hverdagen – og siger fra, når I oplever urimelige arbejdsvilkår, siger Majbrit Berlau.

Berlau: Tak for opbakning og engagement

Majbrit Berlau pointerer, at den massive opbakning fra medlemmer og tillidsrepræsentanter – og dermed den store synlighed i offentligheden – gav den afgørende styrke ved forhandlingsbordet. Derfor har hun på hovedbestyrelsens vegne i en mail takket medlemmerne:

- Jeg vil gerne sige et stort tak til alle medlemmer for jeres enorme engagement og store tålmodighed under hele OK18-forløbet. I har lavet aktiviteter lokalt i jeres kommuner og på jeres arbejdspladser – demonstreret foran rådhus, bagt kreative kager, holdt klubmøder, diskuteret med kolleger. I har debatteret på sociale medier og ved middagsbordene. Og nogle af jer har stået foran Forligsinstitutionen i al slags vejr og råbt og sunget jeres opbakning til os, jeres forhandlere. **S**

Kun 'lidt flere borgere' vil få førtidspension uden ressourceforløb

Beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) bekræfter Dansk Socialrådgiverforenings bekymring i et svar til beskæftigelsesudvalget. Kun 'lidt flere' vil få førtidspension med den netop vedtagne lovændring.

Det skal være slut med meningsløse ressourceforløb. Hvis der ikke er et reelt udviklingsperspektiv, skal borgeren have førtidspension uden først at være igennem et ressourceforløb. Det er formålet med den ændring af reglerne om førtidspension og fleksjob, som netop er blevet vedtaget i Folketinget.

Men Dansk Socialrådgiverforening er bekymret for, at lovændringen ikke vil få den helt store betydning i praksis. Og den bekymring bekræfter beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) nu i et svar til Beskæftigelsesudvalget.

"Lidt flere borgere vil blive tilkendt førtidspension uden forudgående ressourceforløb," skriver han i svaret.

Og af den netop vedtagne lovændring fremgår

■ Disse præciseringer af lovgivningen er ikke nok. Derfor vil vi opretholde presset på politikerne for at få indført lovændringer, der sikrer, at borgere, som har brug for det, også får førtidspension.

Majbrit Berlau, formand, Dansk Socialrådgiverforening

■ Politikerne oversælger de her ændringer. Det kommer til at lyde som om, de laver helt om på systemet, men det gør de ikke.

Jannie Dyring, cand.jur. og ph.d.

det, at kun 'en mindre andel borgere' vil få en tidligere tilkendelse af førtidspension. Det skyldes blandt andet, at loven ikke ændrer på definitionen af, hvornår det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles. Det er en af de bekymringer, som Dansk Socialrådgiverforening har rejst i sit hørings svar. Til Beskæftigelsesudvalget skriver Troels Lund Poulsen:

"Jeg er enig med Dansk Socialrådgiverforening i, at der ikke lempes på formuleringerne om, hvilke borgere som umiddelbart vil være berettiget til førtidspension uden iværksættelse af ressourceforløb."

DS: Præciseringer er ikke gode nok

Ifølge den nuværende lovgivning, kan der tilkendes førtidspension uden ressourceforløb til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne som følge af alvorlig udviklingshæmning, personer med alvorlig hjerneskade eller en alvorlig sindslidelse. Dansk Socialrådgiverforening foreslår, at formuleringen breddes ud, så den også kommer til at dække borgere uden realistiske muligheder for tilknytning til arbejdsmarkedet, eksempelvis på grund af en meget lav social funktionsevne efter længerevarende misbrug, et liv

med massiv omsorgssvigt, vold eller hjemløshed.

Socialrådgivernes formand, Majbrit Berlau, er bekymret for, at disse grupper af borgere fortsat skal igennem lange og udsigtsløse ressourceforløb.

– Vi ved fra praksis, at nogle borgere har en så lav funktionsevne og en langvarig offentlig forsørgelse bag sig, at arbejdsevnen ikke kan udvikles. Her handler det om at forbedre livskvaliteten for den enkelte, siger Majbrit Berlau.

Hun mener ikke, at de ændrede regler for førtidspension for alvor vil ændre praksis.

– Disse præciseringer af lovgivningen er ikke nok. Derfor vil vi opretholde presset på politikerne for at få indført lovændringer, der sikrer, at borgere, som har brug for det, også får førtidspension. Og så er det centralt, at borgerne får ressourceforløb med et ordentligt indhold, og at vi får mulighed for at sætte ind med tidligere ressourceforløb. Det mindsker risikoen for, at det bliver nødvendigt med en førtidspension i sidste ende, siger hun.

Politikerne oversælger lovændring

Cand.jur. og ph.d. Jannie Dyring deler Majbrit Berlaus vurdering af, at lovændringen ikke vil få den store betydning i praksis.

– Politikerne oversælger de her

ændringer. Det kommer til at lyde som om, de laver helt om på systemet, men det gør de ikke. Et mindre antal til få tilkendt førtidspension tidligere end ellers. Men man udvider ikke persongruppen, som kan få førtidspension, siger hun.

Jannie Dyring hæfter sig ved, at politikerne forventer, at ændringerne kan klares inden for den eksisterende økonomiske ramme.

– Hvis politikerne ønskede, at flere borgere alt i alt skulle have førtidspension, så kræver det flere lovændringer, end der er lagt op til her, siger hun.

På baggrund af en evaluering af reformen af førtidspension og fleksjob, vil forligspartierne drøfte, om der er brug for flere justeringer end dem, der netop er vedtaget. **S**

Læs det vedtagne lovforslag "L 193 Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om social pension" på bm.dk

RESSOURCEFORLØB: Udviklingsperspektivet skal være klart

Loven indeholder ændringer, som skal skabe klarhed om sammenhængen mellem kravet til dokumentation ved tilkendelse af førtidspension og iværksættelse af ressourceforløb. Ændringerne præciserer at:

- Der skal være et klart udviklingsperspektiv i forhold til arbejdsevnen, når der bevilges ressourceforløb.
- Kravet om dokumentation betyder ikke, at kommunen skal have afprøvet alle indsatser, men at kommunen skal vurdere hvilke indsatser, der er relevante at afprøve i forhold til udvikling af borgerens arbejdsevne.
- Dokumentationskravet for tilkendelse af førtidspension kan i visse tilfælde være opfyldt, uden at borgeren har deltaget i et ressourceforløb.

Hvem skal have **Den Gyldne Socialrådgiver 2018** – den fagpolitiske pris?

På repræsentantskabsmødet den 23 og 24. november 2018 uddeler vi Den Gyldne Socialrådgiver – den fagpolitiske pris.

Den fagpolitiske pris gives til én eller en gruppe af socialrådgivere, som er aktive medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening, og som enten har ydet en særlig fagpolitisk indsats eller vedvarende og insisterende har demonstreret arbejde af høj fagpolitisk karakter. Du kan indstille kandidater til prisen ved at bruge skemaet på socialraadgiverne.dk/dengyldne.

Udover æren følger der en check på 10.000 kroner med prisen. Det er Hovedbestyrelsen, der beslutter, hvem prisen skal tilfalde.

Vi skal have indstillingerne senest den 15. august 2018

Har du spørgsmål til prisen, kan du kontakte konsulent Charlotte Holmershøj på ch@socialraadgiverne.dk eller på 33 38 61 54

En OK fagforening sikrer dig ekstra ferie

Det er OK at være medlem af en fagforening. Du bliver en del af et stærkt fællesskab om dit fag, og du er med til at arbejde for ordnede forhold på arbejdsmarkedet.

Fagforeningen forhandler overenskomster og aftaler, der sikrer dig og dine kolleger ekstra feriedage, en ordentlig løn, bedre pension, løn under barsel og mulighed for efteruddannelse.

**Det er dig og dine kolleger, der gør fagforeningen stærk.
Sig det videre. ErDuOK.dk**

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

Sådan går du på ferie uden stress

Sommerferien venter forude, men det kan være svært at nyde ferien, hvis tankerne vandrer tilbage til arbejdsopgaverne. Dansk Socialrådgiverforenings arbejdsmiljøkonsulent, Elisabeth Huus Pedersen, guider dig med fem råd til en ferie uden arbejdsstress.

1

FÅ OVERBLIK OVER DINE OPGAVER

Drop ambitionen om, at du skal have rent bord inden ferien. I stedet er det vigtigt at rydde op og få overblik over store og små hængepartier. Vent ikke til den sidste dag inden ferien, men brug et kvarter om dagen de sidste to uger før ferien på at rydde op og sortere i din indbakke. Bloker de sidste dage inden ferien som mødefri dage i din kalender, så du sikrer dig tid til de sidste vigtige opgaver, der skal klares inden ferien. Og lav som det sidste, inden du lukker og slukker, en huskeliste over de opgaver, du skal tage fat på efter ferien.

2

GÅ PÅ FERIE MED ET SKULDERKLAP

Giv hinanden et klap på skulderen, inden I går hver til sit. Brug lidt tid på i fællesskab at se tilbage på det gode arbejde, I har lavet de seneste måneder, både socialrådgiverfagligt og i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Hvis der også har været svære oplevelser, eksempelvis med en vred eller ulykkelig borger, så er det også en god idé at få talt det igennem med en kollega eller din leder. Ellers kan det nemt rumstere i hovedet under ferien.

3

HOLD GERNE TRE UGERS FERIE

Hvis der skal være tid til at geare helt ned, bør du holde tre ugers sammenhængende ferie. Undgå at starte en ferierejse på den første dag i din ferie – ellers risikerer du, at din ferie bliver indledt på et højt stressniveau – med øget risiko for, at du vrisser ad din familie.

4

UNDGÅ AT ARBEJDE I FERIE

Undlad at åbne og besvare arbejds-mails i din ferie. Det gælder også for ledere, som bør være gode rollemodeller for de ansatte. Når man har fri, har man fri – så giv dig selv lov til at have det. Hvis du er meget fristet af at tjekke mails i ferien, så efterlad din arbejdscomputer og din arbejdstelefon på arbejdspladsen, eller gem dem langt væk i en skuffe.

5

STRESS AF I NATUREN

Vær opmærksom på, at de digitale medier fylder mere og mere i fritiden, hvor vi bruger dem til at koble af. Det kan være fristende, men også belastende, at være online hele tiden. Prøv at tage en pause fra skærmene – mobil, TV og pc – i løbet af ferien og få mere tid til nærvær med eksempelvis brætspil, bål, badning og en tur i skoven.

"Når ære er på spil - en metodebog om æresrelaterede konflikter i Danmark" af Susanne Willaume Fabricius, Frydenlund Forlag, 208 sider, 269 kroner.

"Kort og godt om personlighedsforstyrrelser" af Erik Simonson, Dansk Psykologisk Forlag, 120 sider, 199 kroner.

"Kærlig hilsen fru Hansen" af Malene Kjær-Jepsen og Anne Schødt Nielsen, Dansk Psykologisk Forlag, 220 sider, 349 kroner.

ÆRE PÅ SPIL

"Når ære er på spil" tilbyder et praksisnært og erfaringsbaseret indblik i socialfagligt arbejde med æresrelaterede konflikter i Danmark. Den sætter fokus på kulturelle aspekter af konflikterne, de typiske tankesæt hos unge, forældre og familie samt definitioner og begreber. Den gennemgår også metodiske greb som samtaleteknik, risikovurderinger, anbringelser, supervision, tolkesamarbejde og lovstof.

HÅNDBOG OM PERSONLIGHED

Kort og klar viden om personlighed og personlighedstyper, og om hvornår der er tale om en forstyrrelse. Forskellige forstyrrelser beskrives, og man kan læse om, hvad der sker i hjernen og om samsygelighed med andre psykiske lidelser som depression, angst eller spiseforstyrrelse. Bogen henvender sig til den, der har en personlighedsforstyrrelse og gerne vil vide mere om emnet, hvad man selv kan gøre, og hvor man kan få hjælp - samt til pårørende og professionelle.

GENOPFIND DET OFFENTLIGE

Hvad nu, hvis offentlig service og ydelser i højere grad bliver tilrettelagt, så det giver mening for borgeren og ikke omvendt? Med udgangspunkt i designtænkningen vil denne bog inspirere til, at fremtidens velfærd skabes mellem mennesker i et samfund, hvor den offentlige sektor ikke længere spiller hovedrollen, men er en facilitator, der får borgerne til at lykkes.

SÆT FREMTIDENS ARBEJDSMILJØ TIL DEBAT

ET NYT VÆRKTØJ, "Sæt fremtidens arbejdsmiljø til debat" giver inspiration til en strategisk dialog om, hvordan fremtidens arbejdsmiljø ser ud på jeres arbejdspladser. I præsentationerne for seks tendenser på arbejdsmarkedet og opfordres til at drøfte, hvad de betyder for jeres arbejdsmiljø, i MED/SU eller i arbejdsmiljøorganisation.

- Hvordan forstår vi mere omskiftelige livsfasebehov?
- Hvordan tager vi de rette hensyn til seniorerne?
- Hvordan tager vi bedst imod den nye generation?
- Hvilken rolle har lødere tilknyttede på arbejdspladsen?
- Hvordan samarbejder vi godt med virtuelle kolleger?
- Hvad betyder ny digital teknologi for arbejdsmiljøet?

Værktøjet er udarbejdet af Branchefællesskabet for arbejdsmiljø for velfærd og offentlig administration, som Dansk Socialrådgiverforening er en del af.

Læs mere og hent værktøjet på Arbejdsmiljoweb.dk/fremtid

NY LOV:

Arbejdstilsynet kan sende chefen uden for døren

EN NY LOV SIKRER, at Arbejdstilsynet kan sende chefen uden for døren, så ansatte frit kan tale om problemer med mobning eller mistrivsel. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, og ud over selve arbejdsmiljølovændringen, der især gælder retten til gruppesamtaler med personalet uden chefen, kommer der også en ny bekendtgørelse.

Sidstnævnte skal præcisere, at Arbejdstilsynet fremover også kan gribe ind og træffe afgørelse om krænkende handlinger så som ydmygelse, mistænkeliggørelse, diskriminerende udsagn eller trusler om vold mellem ansatte. Bekendtgørelsen ventes at træde i kraft inden udgangen af året, skriver FTF.dk.

DANMARK KORT

Viborg

Viborg er en af 38 kommuner, som vil tilbyde pårørende til alvorligt syge kursus i at passe på sig selv. Der er plads til 14 på det første kursus til september.

Aarhus

Der er ikke mange jobs til folk på godt en meter. Det vil den mobile Mini-Bar, som har dværg bag disken og flasker og mad i miniformat på hylderne, gøre noget ved.

Odense

En pulje på tre millioner kroner, som kommunen afsætter i år og næste år, skal gøre op med det pres fra kriminelle, som de hjemløse og socialt udsatte oplever.

Frederikssund

1. juni åbnede hospitalet i Frederikssund de første 16 særlige psykiatriske sengepladser ud af 47. Men de er tomme - ingen borgere er visiteret til tilbuddet.

Kastrup

Ud af 610 rejsende i lufthavnen, som STAR har kontrolleret for, om de modtog sociale ydelser og rejste uden deres kommunes vidende, er 18 indberettet for mistanke.

Svendborg

Kommunens Interkulturelle Team har succes med et kursus for flygtningeforældre, der giver kendskab til, hvordan det er at være forældre i Danmark.

EVALUERING:

Skræddersyet mentorindsats mindsker kriminalitetsrisiko

EN SKRÆDDERSYET MENTORINDSATS er noget af det, der har virket allerbedst for de kriminalitetstruede unge, som har deltaget i afprøvningen af metoden 'En vej ind'. Det viser en evaluering, som Socialstyrelsen står bag.

Det, der især har virket, er tillidsrelationen til mentoren. Også de konkrete metoder, holdsammensætningen og gruppedynamikken har væsentlig betydning. Resultatet er, at de kriminalitetstruede unge trives bedre, og kriminalitetsrisikoen daler. I evalueringen peges der på, at det er en vigtig forudsætning, at de unge er motiverede for indsatsen for forandring og har en erkendelse af, at de selv er i stand til at tage styringen af deres liv.

Læs mere på Socialstyrelsen.dk, hvor du ud over "Evaluering af metoder til forebyggelse af rekruttering til rocker- og/eller bande-grupperinger" kan downloade "En vej ind - detaljeret metodebeskrivelse til praktikere".

DS' næstformand får post i IFSW

Dansk Socialrådgiverforenings næstformand, **Niels Christian Barkholt**, er blevet valgt til den europæiske bestyrelse for IFSW (International Federation of Social Workers, Europe), som er en sammenslutning af 40 europæiske socialrådgiverforeninger. Niels Christian Barkholt var indstillet til posten af DS' hovedbestyrelse. Han vil fortsætte i sit bestyrelsesarbejde i IFSW efter sin fratræden som DS' næstformand, hvor han vil hente sit mandat via DS' internationale koordinationsgruppe.

”Sådan! Rigtigt flot arbejde. Kunne godt have ønsket at pensionsstigningen havde været højere for basis-socialrådgiverne, men jeg er sikker på, at I har fået det med ud af lokalet som var muligt.

Peter Kruse Hedenborg, socialrådgiver, på DS-formand Majbrit Berlaus Facebook-side.

DS I PRESSEN

”Vi bliver nødt til at prioritere forebyggelse og se lavpraktisk på, hvordan vi kan styrke indsatsen, fremme forebyggelsen og sætte ordentligt ind. Ellers kan vi meget vel stå med en potentiel bombe under velfærdsstaten, fordi ungdommen knækkede nakken, inden de var klar til bære verden på deres skuldre.

Majbrit Berlau, DS-formand - og Trine Hammershøj, direktør i Det Sociale Netværk/headspace - 17. maj i debatindlæg på altinget.dk/social. De har sammen med en række organisationer lavet anbefalinger til en ungestrategi.

DET SKREV VI FOR 40 ÅR SIDEN

I Socialrådgiveren 7-1978: Vi har i stigende grad været udsat for et enormt arbejdspress med deraf følgende psykisk og fysisk nedslidning. Sidst har sagsbehandlerne i Randers nedlagt arbejdet og holdt fagligt møde p.g.a. den arbejdsmæssige overbelastning. Det er nødvendigt, at arbejdsmiljøar-

bejdet fremover bliver et integreret element i vort faglige arbejde med overenskomster og aftaler, i alle uddannelser, efteruddannelser og kurser. I første omgang må arbejdspressproblematikken forsøges kædet sammen med den kommende debat i klubber og kredsforeninger om forslag til forhandlingen af de specielle krav.

60

En ny undersøgelse fra Statens Institut for Folkesundhed viser, at mere end 60 procent af de socialt udsatte på andets herberger, forsorgshjem og andre sociale botilbud er plaget af langvarig sygdom.

Barnets fortælling tager tid...

I fortællingen om drengen Dean kommer vi rundt om hans fire anbringelser. Pap-morfar, plejeforældre, socialrådgivere og børnehjemsforstander giver os indblik i tvivlen, dilemmaerne - og afmagten.

Og det er oplagt at spørge, om Deans fortælling havde været markant anderledes uden de mange sagsbehandlerskift, og hvis der havde været mere tid - til at lytte, til vedholdenhed, nysgerrighed og faglig refleksion.

Det får vi aldrig svar på. Til gengæld dokumenterer en ny VIVE-undersøgelse, at netop mangel på tid og stor udskiftning af sagsbehandlere udfordrer målet om at inddrage barnet.

”Vil du ikke hilse Dean fra mig?”

19-årige Dean er søn af to nu afdøde narkomaner og har været anbragt fire forskellige steder i sit liv. Hans usædvanlige familiehistorie med en altoverskyggende pap-morfar er centrum for en ny bog, der også sætter anbringelsesområdet under lup. Vi har talt med forfatteren, der har gennemtrawlet al tilgængelig viden og alle de sagsakter om Dean, som hun kunne få fat i. Og hun har også interviewet nogle af de involverede fagpersoner.

Deans mor Kinga var narkoman. Hans far Peder var også fanget i stof-fernes vold og spillede aldrig rigtig en rolle i Deans liv. Dean selv kom til verden på Rigshospitalet den 6. september 1998 og blev taget kærligt imod af Kinga, som dengang var 19 år, hendes to bedste veninder Anja og Karina på samme alder – og pap-morfar Flemming.

Helt fra fødslen var Dean i systemets søgelys på grund af sine forældres stofmisbrug. Men samtidig havde Dean et helt særligt og gennemgående menneske i sit liv: Flemming. En brovtende krejler med et stort talent for alternative indtægtskilder. Flemming var gift med Kingas mor, da Dean blev født. Og han forgudede drengen fra første blik, som det fremgår af bogen.

”Stor, bred på midten og højtallende var han, den tidligere pølsemænd fra Amager af jødisk afstamning”,

som Kirsten Holm-Petersen, journalist og forfatter, beskriver ham i sin nye bog *’Dean – anbringelser, systemer og en helt særlig familie’*. Og hvis betydning for Dean, hun forsigtigt sammenfatter i forordet:

”Måske er det den skæve, kraftfulde, altoverskyggende kærlighed, som Flemming har følt for Dean gennem hele drengens barndom. En kærlighed, som de fleste fagprofessionelle, der har mødt ham, nok vil betegne som noget af en udfordring. Men som har været det eneste sikre fundament i Deans liv gennem alle hans anbringelser.”

En mosaik af information

I mere end tre år har Kirsten Holm-Petersen gennemtrawlet al tilgængelig viden og alle de sagsakter i Deans liv, hun har kunnet få fingre i. Hun har interviewet Dean selv, morfar Flemming, hans øvrige nære netværk, de plejefamilier, han har boet hos, og de fagpersoner i det kommunale system og på de dag- og døgninstitutioner, hvor Dean har haft sin gang, som har ønsket at medvirke – i et forsøg på at belyse de utroligt mange små og store begivenheder, overvejelser og beslutninger, der tilsammen har været afgørende for Deans livsforløb fra fødslen til i dag, hvor han er 19 år.

Det var i første omgang morfar

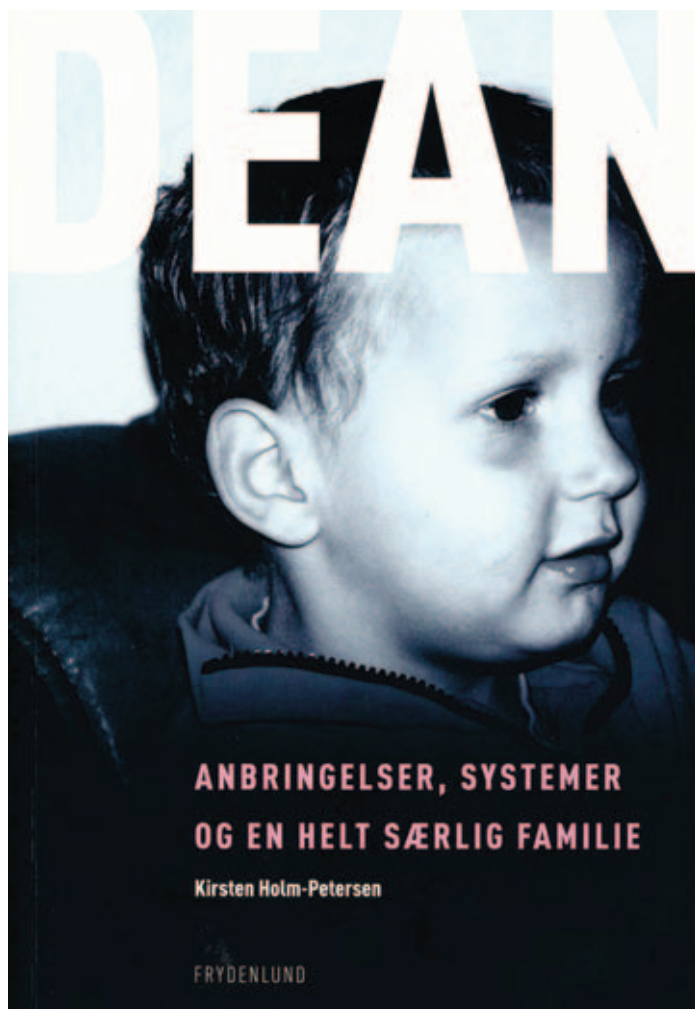
Flemmings enorme kærlighed til Dean, der gjorde så stort et indtryk på Kirsten Holm-Petersen, da hun mødte ham i en anden faglig sammenhæng, at hun valgte at skrive hele historien bag det dengang 16-årige plejebarns omtumlede liv og møde med systemet.

- Flemming ramte mig følelsesmæssigt – hans kærlighed til den her dreng var så ren og stor. Og samtidig var han helt klar over, at han i sit møde med systemet havde haft en facon, som ikke altid hjalp Dean på bedste vis. Hans refleksion over den dobbelthed blev jeg betaget af, fortæller hun.

Overvejede slægtsanbringelse

Dean bliver anbragt i plejefamilie første gang, da han er 15 måneder. Hans mor Kinga er skredet, fordi stof-ferne hiver for meget i hende. Det sidste halve år inden anbringelsen er det reelt trekløvet bestående af Kingas to veninder Anja og Karina, der sammen med morfar Flemming har taget sig af Dean. Alle tre forguder de den lille dreng. Og det er Flemming selv, som ringer og fortæller kommunen, at Deans mor er skredet, så noget må ske.

Men et mislykket og ikke helt sandfærdigt forsøg fra Flemmings side på at overbevise sagsbehandleren og familieplejekonsulenten om, at han og hans eks-kone, Deans mormor, kan blive par

"Morfars kærlighed til den her dreng var så ren og stor. Og samtidig var han helt klar over, at han i sit møde med systemet havde haft en facon, som ikke altid hjalp Dean på bedste vis.

Kirsten Holm-Petersen, forfatter og journalist.

I bogen "Dean - anbringelser, systemer og en ganske særlig familie" fortæller journalist Kirsten Holm-Petersen om Dean og det komplicerede møde mellem en familie/netværk og sagsbehandlerne. Både ved den første anbringelse og undervejs i forløbet. Københavns Kommune har givet tilladelse til, at alle involverede fagpersoner måtte lade sig interviewe til bogen, som bygger på interviews med Dean, hans netværk og de fagprofessionelle i sagen.

Bogen er udkommet på Bogforlaget Frydenlund.

igen og sammen løfte opgaven som Deans plejeforældre, lykkes ikke. Og Dean bliver i stedet anbragt hos en plejefamilie på Sydsjælland, langt fra hans tætte netværk på Amager.

Sagsbehandleren, der følger Kinga og Dean i næsten fire år, overvejede dog seriøst modellen med, at Flemming og Deans mormor sammen kunne få en plejetilladelse – længe før, at det var moderne med slægtsanbringelser.

»Men jeg tænkte meget på børnenes netværk. Det kan godt være, at morfar og mormor ikke boede sammen, men de var ikke venner, og Flemming sagde, at de godt ville flytte sammen igen for at undgå, at Dean kom i familiepleje,« fortæller sagsbehandleren i bogen.

"Han havde jo sin morfar"

Anbringelsen hos plejefamilien er imidlertid langt fra vellykket – af den altoverskyggende grund, at

Flemmings og plejefar Renés kemi er rigtig dårlig. Flemming har ikke et roligt øjeblik, når Dean er hos den fremmede familie. Han gør alt for at overbevise sagsbehandleren om, at det er en forkert beslutning – og planlægger endda i sin desperation at kidnappe Dean, hvilket dog ikke sker.

Derimod lykkes hans plan med at få Deans mor Kinga til at holde sig clean i seks måneder – længe nok til at få Dean hjem igen. Da han er tre år og på sommerferie hos morfar, vender Dean aldrig tilbage til plejefamilien. Kinga er fast besluttet på igen at være mor for sin dreng – et forsøg, som holder i halvandet års tid, indtil stofferne igen får overtaget. I den periode oplever Deans daginstitution ham som en glad, lille dreng. Da Kinga kommer i døgnbehandling for sit tilbagefald – en behandling Flemming i øvrigt betaler for og holder skjult for myn-

"De to første anbringelser var noget møg for Dean – to nederlag, som måske kunne have været undgået med lidt større nysgerrighed og åbenhed overfor en løsning i netværket.

Kirsten Holm-Petersen, forfatter og journalist.

dighederne – flytter Dean atter hjem til morfar.

Som Dean selv husker det, tænkte han aldrig over, "at han ikke havde en far og en mor sådan som de andre børn i børnehaven. Han havde jo sin morfar. Og hvis hans morfar havde brug for hjælp, ringede han bare efter Karina eller Anja, så kom de", fortæller han i bogen. Især Anja træder i denne periode i karakter – hun elsker ham og er bevidst om, at Dean vil få brug for hende i sit liv.

Sagsbehandler reagerer prompte

Dean bor skiftevis hos sin morfar og sin mor, når hun i perioder er nogenlunde clean, men hun er ikke stabil, falder hele tiden i igen med stoffer, og på et tidspunkt indser Flemming, at det ikke går. En sen aften sender han derfor i desperation Kingas gamle sagsbehandler en e-mail og forklarer, hvordan landet ligger.

"Der gik kun en halv time, så ringede hun. Hun sagde, at hun var rigtig ked af at høre, at det var gået galt for Kinga. Og så sagde hun, at Flemming ikke skulle gøre mere, hun skulle nok tage affære. Flemming blev varm om hjertet. Han huskede godt nok, hvor gal han havde været på sagsbehandleren, mens Dean havde været i familiepleje, og hvor meget ondt, han syntes, hun havde været med til at forvolde. Men lige dér den søndag aften, hvor hun ikke bare mailede, men ringede tilbage så hurtigt, syntes han, at hun gjorde det hele godt igen."

På sagsbehandlerens diskrete – hun havde jo ikke længere sagen – foranledning og med Flemmings og den nye sagsbehandlers accept, bliver Dean anbragt hos en pædagog. Hun har haft Dean i vuggestuen i den institution, hvor han også har gået i børnehaven i – på Amager, tæt på Flemming, Anja og Karina.

Dean er nu knap syv år. Til at begynde med trives han godt i den nye familie, selvom han forsøger at styre vel meget i familien og spille

- Mit håb er, at alle de små og store valg, der træffes undervejs i et anbringelsesforløb, kan gøre læserne klogere, siger Kirsten Holm Petersen, som har fulgt Dean og hans papmorfar i godt tre år.

plejeforældrene ud mod hinanden. I løbet af de næste måneder går det imidlertid langsomt, men sikkert den forkerte vej. Flemming forkæler ifølge sagsakterne Dean i weekenderne, når han er hos ham, og forskelsbehandlingen påvirker datteren i plejefamilien. Forholdet mellem Flemming og plejeforældrene bliver gradvist dårligere, samtidig med at Deans trivsel i plejefamilien forringes. Det ender endnu en gang med, at Dean flytter hjem til sin morfar efter godt et års anbringelse.

Næste stop på Deans vej bliver et lille børnehjem i Valby med kun tolv børn – et forslag fra en ny sagsbehandler. Flemming har selv har været på børnehjem og har ikke de bedste minder herfra, men efter et besøg får han så godt et indtryk af Solliden, at Dean flytter ind kort tid efter.

”På Solliden var souschef og socialpædagog Birgitte fra begyndelsen helt på det rene med, at vejen til at give Dean en harmonisk hverdag gik gen-

nem Flemming. Flemming skulle gøres tryk ved, at Solliden ville Dean det godt. Og Flemming skulle have lov til at være så meget med i Deans hverdag som overhovedet muligt, fordi de to var så knyttede til hinanden, som de var. Derfor gik der ikke lang tid, før Solliden og Flemming havde fået drøftet sig frem til nogle rammer, som både Flemming og Dean var begejstrede for.”

Plads til fodbold og mor

De rammer omfatter blandt andet, at Dean kan begynde at spille fodbold i Brøndby – en stor drengedrøm hos den fodboldpassionerede dreng. Der bliver også gjort en stor indsats for Deans forhold til sin mor Kinga, der stadig er stofmisbruger, ligesom han også ser sin far Peder nogle gange for at stoppe frygt og fantasier om farens liv og færd.

Efter fire gode år på Solliden skal Dean videre. Løsningen bliver, at han flytter hjem til Anja, som jo har fulgt og elsket ham, fra han blev født. Anja har

sammen med kæresten Kenny en lille pige på et års tid, og siden kommer der endnu en til. Og med op- og nedture bor Dean seks år hos familien, indtil han er næsten 18 år og atter flytter hjem til morfar på Amager. Dean kalder i dag Anja for sin mor. Hans biologiske mor Kinga dør af en overdosis, da Dean er 14 år. Hans far dør et par år senere. Da bogen om Dean slutter, har han flirtet med stoffer og er droppet ud af htx efter 1. g.

Tvivi og refleksion

Deans forløb er langt, voldsomt og komplekst. Men er det også usædvanligt? Og hvad kan socialrådgivere få ud af at læse om det i dag? Det er spørgsmål, bogens forfatter Kirsten Holm-Petersen har gjort sig tanker om.

- Jeg hører tit fra de fagprofessionelle, jeg taler med, at de savner at få ’hele historien, hele livet’ – og også vide, hvordan det går børnene, efter de slipper dem. ”Vil du ikke hilse Dean

”Jeg hører tit fra de fagprofessionelle, jeg taler med, at de savner at få ’hele historien, hele livet’ – og også at vide, hvordan det går børnene, efter de slipper dem.

Kirsten Holm-Petersen, forfatter og journalist.

"Systemet vælger næsten altid ikke at ville kommentere sagen på grund af deres tavshedspligt. Derfor var det en vigtig del af mit afsæt at få deres stemme med og høre deres tanker.

Kirsten Holm-Petersen, forfatter og journalist.

fra mig", var der flere, som sagde til mig undervejs. Så muligheden for at gøre regnebrættet helt op, reflektere over, om interventionerne var de rigtige, kunne vi have gjort noget anderledes, give plads til tvivlen og ikke mindst: Føre den refleksion over på de sager, de sidder med nu. Det tænker jeg, at socialrådgivere kan få ud af at læse bogen, siger hun.

Deans historie er også fortællingen om et mangeårigt møde med "systemet" – om skiftende sagsbehandlere og forsøg på løsninger, der ikke altid viste sig at være til Deans bedste. Og ikke mindst om et skævt, men kærligt netværk omkring ham, der ikke altid spillede med åbne kort overfor de forskellige myndigheder.

- Deres mistillid til systemet går tilbage til før Dean blev født og betyder, at især den første sagsbehandler, som er enormt engageret i sagen, raver noget i blinde, da hun skal finde ud af, hvad der er bedst for Dean, men hun gør faktisk et reelt forsøg på at forstå den skæve konstruktion omkring ham. Og siger også, at hvis Karina havde været en søster, havde hun fået en chance som netværkspleje, fortæller Kirsten Holm-Petersen.

Fagpersonernes stemme er med

Netop fagpersonernes overvejelser i Deans forløb har været et kernepunkt for Kirsten Holm-Petersen at få med i bogen.

- Der har været så utroligt mange dramatiske mediehistorier om akutte tvangs fjernelser af børn, hvor man kun hører sagen fra den ene side – typisk ofrets, familiens eller netværkets side. Og den vinkel er bestemt legitim, men systemet vælger næsten altid ikke at ville kommen-

tere sagen på grund af deres tavshedspligt. Derfor var det en vigtig del af mit afsæt at få deres stemme med og høre deres tanker – netop fordi beslutningerne i de enkelte anbringelses-sager, for eksempel om et barn skal i familiepleje eller på døgninstitution, foregår i et lukket rum i socialforvaltningen, siger Kirsten Holm-Petersen.

Det helt store og indlysende spørgsmål, som Kirsten Holm-Petersen stiller i slutningen af bogen, er, om Dean har haft en bedre barndom med systemets mellemkomst? Selv hævder hun til den opfattelse, at han ville have haft bedre gavn af at være vokset op i sit skæve, kærlige netværk – morfar Flemming og morens to veninder, Anja og Karina.

- I hvert fald kunne man have forsøgt – gerne med massiv støtte fra systemet. For de to første anbringelser var noget møg for Dean – to nederlag, som måske kunne have været undgået med lidt større nysgerrighed og åbenhed overfor en løsning i netværket. Min oplevelse er, at ingen har haft det overordnede overblik, som betød, at de kunne tænke lidt ud af kassen eller se bagom den mærkelige familiekonstruktion, som omgav Dean, siger Kirsten Holm-Petersen. **S**

"Dean - anbringelser, systemer og en helt særlig familie", forlaget Frydenlund

Giv kommuner lov til at ytre sig i vigtige enkeltsager

I sit arbejde med bogen om Dean har Kirsten Holm Petersen oplevet, at en del fagfolk ikke har ønsket at medvirke, selv om de formelt set havde fået lov. Hun opfordrer til at lukke op til det socialfaglige maskinrum.

I en kronik i Politiken den 3. april 2018 argumenterer journalist og forfatter Kirsten Holm-Petersen for – med afsæt i sin bog *'Dean - anbringelser, systemer og en ganske særlig familie'* – at kommunerne skal have mulighed for at udtale sig i de alvorlige enkeltsager på det sociale område. Fordi hun mener, at alt andet undergraver tilliden til myndighederne. Spørgsmålet, hun stiller i kronikken, er, om juraen giver kommunerne mulighed for at være langt mere offensive, end de er i dag, i disse sager? Og hvis ikke, burde nogen så sørge for, at kommunerne fik en bedre lovfæstet ret til det?

Mere nuanceret billede

Selv har Kirsten Holm-Petersen i sit arbejde med bogen oplevet, at en del fagfolk ikke har ønsket at medvirke, selv om de formelt set havde fået lov – både af forvaltningen og af den, som havde forældremyndigheden over Dean.

Men det er som om, skriver Kirsten Holm-Petersen, at der hos mange socialfaglige findes en kultur, hvor journalister pr. definition er af det onde, og hvor det er helt okay at ”holde lugen ind til det socialfaglige maskinrum tolt og hermetisk lukket for medierne og dermed også den brede offentlighed.”

Juraen på området, pointerer hun, er dog ret klar: Offentligt ansatte har som udgangspunkt tavshedspligt og må ikke, jf. straffelovens § 152, formidle personfølsomme oplysninger til journalister eller andre personer. Men der er faktisk en vigtig undtagelse – nemlig § 152 e nr. 2, hvor der eksplicit står, at tavshedspligten ikke gælder, når den offentligt ansatte ”handler i berettiget varettagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.”

Slæk tøjlerne en smule

Det interessante er, erfarer Kirsten Holm-Petersen, at den villighed til at udtale sig, der trods alt præger hendes bog om Dean, gør fortællingen om det liv, Dean fik qua det offentlige system, langt mindre sort-hvidt, end det ville have været, hvis ingen fagfolk havde udtalt sig. Fordi kommunen lukkede delvist op, har vi som samfund muligheden for at spørge os selv på en langt mere kvalificeret måde, om vores system gjorde det godt nok for Dean – alt taget i betragtning, fremhæver hun og opfordrer derfor både kommuner og politikere til at tage det ansvar alvorligt og løsne de juridiske og kulturelle bånd. **S**

EVALUERING FRA VIVE:

Socialrådgivere savner mere tid til børneinddragelse

Stort set alle sagsbehandlere fra de tre kommuner, som har deltaget i projekt "Bedre Børneinddragelse", ved, hvordan de sikrer, at barnet bliver hørt, viser en evaluering fra VIVE. Men mangel på tid og stor udskiftning blandt sagsbehandlere udfordrer målet om at inddrage børnene.

En undersøgelse fra Ankestyrelsen har tidligere vist, at børnene i hver tredje kommune ikke bliver tilstrækkeligt hørt. Og det var på den baggrund, at Børns Vilkår med støtte fra Trygfonden for fire år siden startede projekt "Bedre Børneinddragelse". Her har de tre projektkommuner Roskilde, Tårnby og Faxe anvendt en række indsatser for at styrke inddragelsen af børn i sagsbehandlingen.

VIVEs evaluering af projekt "Bedre Børneinddragelse" viser blandt andet, at både sagsbehandlere og ledere på det specialiserede børneområde har fået skærpet fokus på, at børnene og de unge bliver inddraget. Sagsbehandlerne har fået nye værktøjer til at holde bedre børnesamtaler, så de opnår bedre indblik i barnets perspektiv og

får det gjort tydeligere, hvilken rolle de som sagsbehandlere spiller i barnets liv.

En af sagsbehandlerne formulerer det således i evalueringen:

"Projektet har også ændret mit syn på, hvilke succeskriterier jeg stiller op. Før handlede det meget om at få det ud af børnesamtalen, som jeg gerne ville have. Nu handler det meget mere om at få talt med barnet om, hvad der sker, og få skabt en forståelse af, hvad der sker omkring dem. Det tror jeg slet ikke, vi tænkte på før i tiden; der handlede det meget om, hvad jeg kunne få ud af samtalen for at bruge det i fx en børnefaglig undersøgelse".

Sparring på børnesamtale

Ved projektets afslutning vurderede stort set alle sagsbehandlere, at

de vidste, hvordan de kunne sikre en god børneinddragelse i deres sager.

- Projektet har i høj grad skærpet kommunernes fokus på børneinddragelse, som har fået større prioritet i sagsbehandlingen. Deltagerne har været meget motiverede, og der er kommet større fokus på, hvordan man taler med børn. De har eksempelvis anvendt metoden "Den frie fortælling", hvor man blandt andet lærer at give plads til pauser, så barnet får bedre mulighed for at komme til orde, siger projektleder i VIVE, cand.scient. pol., Hans Skov Kloppeborg, som står bag evalueringen.

Projektet har dels omfattet et træningsforløb for ledere og sagsbehandlere med fokus på børneperspektivet i sagsbehandlingen, dels arbejdet i praksis om inddragelse af børnene. Det handler blandt andet

om at inddrage børnene i planlægningen af møderne og sikre sig, at barnet forstår formålet med et møde og har indflydelse på dagsorden og tidspunkt for mødet. Lige som faste rutiner skal være med til at sikre, at barnet inddrages i arbejdet med handleplanen. Derudover har sagsbehandlerne fået individuel sparring på en videofilmet børnesamtale.

Otte ud af ti: For lidt tid

Men det styrkede børneperspektiv ændrer ikke ved, at cirka 78 procent af sagsbehandlerne oplever at have for lidt tid i dagligdagen til at kunne sikre god børneinddragelse. I evalueringen giver sagsbehandlerne tydeligt udtryk for, at børneinddragelsen kunne blive endnu bedre, hvis de havde mere tid til for eksempel at have hyppigere kontakt med børnene og gennemføre flere børnesamtaler.

Og på trods af, at de enkelte kommuner har sagt ja til at deltage i projektet Bedre Børneinddragelse, vurderer sagsbehandlerne, at de tidsmæssige rammer ikke er blevet forbedret i løbet af projektperioden.

Hans Skov Kloppenborg hæfter sig da også ved, at ingen af de deltagende kommuner har valgt

at nedsætte antallet af sager markant hos sagsbehandlerne.

- I de seneste år har mange andre kommuner med inspiration fra "den svenske model" investeret i flere sagsbehandlere netop for at kunne følge de udsatte børn og familier tættere. Derfor kunne det være interessant at afprøve Børns Vilkårs projekt i nogle af disse kommuner, lyder det fra Hans Skov Kloppenborg. Og han tilføjer:

- Projektet er en succes i kraft af, at det har styrket børneinddragelsen og hele mindsettet omkring det, men sagsbehandlerne vurderer, at potentialet er langt større - hvis de havde mere tid.

Konkret nævner sagsbehandlerne, at de på grund af mangel på tid har svært ved at inddrage børnene i det omfang, der er lagt op til i projekt Bedre Børneinddragelse. Sagsbehandlerne fortæller ifølge evalueringen også, at de ønsker sig mere tid til at forberede sig på de enkelte børnesamtaler.

Derudover er det heller ikke altid muligt for sagsbehandlerne at lave og sende en dagsorden til børn og unge som forberedelse til mødet og dermed inddrage barnet eller den unge allerede inden mødet. Sagsbehandlerne fortæller, at de kompenserer ved at gennemgå formålet med mødet og dagsordenen med barnet som det første ved mødet.

Foto af ny sagsbehandler

Stor udskiftning blandt sagsbehandlerne har også været en udfordring - både i forhold til at oplære nye ansatte i de børneinddragende kompetencer og i forhold til at skabe en stabil relation til børnene. Evalueringen viser en lille tendens til, at sagsbehandlerne i højere grad sørger for at orientere barnet eller den unge om et sagsbehandlerskift og høre barnets egen opfattelse af sagen, når sagsbehandleren overtager en sag fra en kollega. Det er dog fortsat en stor del af sagsbehand-

lerne som kun "nogle gange", "sjældent" eller "aldrig" gør det. Og det hænger igen sammen med, at det er vanskeligt at finde tiden til det.

Men i en af kommunerne er man begyndt at sende breve til de unge, hvor den unge orienteres om sagsbehandlerskiftet, og hvor der er et billede af den nye sagsbehandler, så den unge fra starten kan sætte ansigt på den sagsbehandler, som skal overtage sagen. **S**

Læs hele rapporten "Evaluering af projekt Bedre Børneinddragelse" på vive.dk

”Projektet er en succes i kraft af, at det har styrket børneinddragelsen og hele mindsettet omkring det, men sagsbehandlerne vurderer, at potentialet er langt større - hvis de havde mere tid.

Hans Skov Kloppenborg, projektleder i VIVE, cand.scient. pol.

Barnets stemme fylder mere

I projektkommunerne er der ifølge evalueringen af Bedre Børneinddragelse kommet markant øget fokus på, at børneinddragelse i sagsbehandlingen er vigtig. Det gælder både blandt sagsbehandlere og ledere.

"For handicap-området ved jeg, at de i starten havde en retorik om, at der var mange børn, de ikke kunne tale med, og de er kommet til at tale med mange flere børn. I børneafsnittet har der været en opfattelse af, at der var børn, der var for små eller for dårlige til at kunne tales med. Men hvad vil det sige at tale med et barn? Hvad skal der til for at have afholdt en børnesamtale? Kan det også bare være observationer? Der er blevet meget mere børneblikke".

Afdelingsleder

"Jeg kan læse i dokumenter, at barnets stemme fylder på en anden måde end før. Der er hele ark med børnesamtaler: Den måde, der bliver talt med børnene på; det, der bliver talt om – det er inde omkring barnet på en anden måde... det er der kommet mere fokus på.

Chef fra en af projektkommunerne

"Det betyder helt klart, at når mit fokus har ændret sig, så får jeg barnets fortælling. Og jeg ved mere, hvad der rører sig hos barnet, end jeg ellers har været opmærksom på... Jeg synes, at jeg bliver meget klogere på barnet, og hvad der er behov for".

Sagsbehandler fra en af projektkommunerne

"Jeg tror, at projektet er blevet en del af den måde, man tænker på nu. Vigtigheden af børnesamtalen, ikke bare fordi det står i loven, men for at sikre barnets trivsel og udvikling. Det, tror jeg, har indlejret sig alle vegne. Det er det, jeg mærker, hører og ser alle vegne. Nogle af medarbejderne er eminent dygtige til det, og det kan også være de nye. Det er også noget med kultur – kulturen her er, at vi taler med børnene – og måden vi gør det på".

Leder i en af projektkommunerne

"Jeg er blevet mere bevidst om, at før i tiden, når jeg indkaldte til møder, så var barnet bare én af dem, jeg indkaldte. Nu er det sammen med barnet, at vi indkalder til mødet, og den unge har været med til at bestemme, hvem der skal være med. I stedet for at jeg er for bordenden, er det mere den unge, som er med til at bestemme, hvem der skal være med".

Sagsbehandler

Kilde: "Evaluering af projekt Bedre Børneinddragelse", VIVE, 2018

Tillid tager tid

Det tager tid at skabe tillid og få den unge til selv at komme på banen. Derfor efterlyser socialrådgiverne i Roskilde Kommunes Ungeafsnit et lavere sagstal, så de kan få det optimale ud af de nye værktøjer, de har taget med sig fra projektet "Bedre Børneinddragelse."

Socialrådgiverne har fået tættere relationer til de unge i løbet af de fire år, de har været med i projektet "Bedre Børneinddragelse." De oplever gladere og mere positive unge, som deltager mere aktivt i børnesamtalerne, fortæller socialrådgiver Susanne Nannerup, som er teamkoordinator i Roskilde Kommunes Ungeafsnit.

- De unge er selv med til at lave handleplanerne og formulere målene med deres egne ord, og det giver dem større medejerskab og motivation for at skabe forandringer i deres eget liv, siger hun.

Og Lisbeth Waadegaard, der er socialrådgiver i ungeafsnittet, fremhæver også, at i stedet for at formulere abstrakte mål, som for eksempel at den unge skal udvikle sig i en positiv retning, så har socialrådgiverne brugt de unges egne ord i handleplanerne.

- En ung pige siger selv, at hun har brug for hjælp til at holde en lille pause og få luft, når hun bliver vred. En anden vil gerne øve sig i at tage kontakt til de andre elever på opholdsstedet. Ved opfølgningsmødet et halvt år senere kan jeg se, at de har arbejdet konkret med de mål, de selv har været med til at formulere meget præcist, forklarer Lisbeth Waadegaard.

I fire år har tre kommuner arbejdet med at styrke inddragelsen af børn i sagsbehandlingen. VIVE's evaluering af projektet viser, at mange socialrådgivere oplever at have for lidt tid i dagligdagen til at kunne sikre god børneinddragelse. Det er også erfaringen i Roskilde, hvor sagstallet ligger på omkring 30, fortæller Susanne Nannerup.

- Det tager tid at skabe tillid og få den unge til selv at komme på banen. Det kræver, at man holder flere møder og ringer for at høre, hvordan det går. Hvis vi i stedet havde 20 til 25 sager, så tror jeg, vi ville få det optimale ud af de nye værktøjer, siger hun.

Reflekterer over praksis

Selvom Ungeafsnittet ikke har haft mere tid til deres sager i projektperioden, så har hver socialrådgiver afsat mere tid til at forberede bør-

""Det tager tid at skabe tillid og få den unge til selv at komme på banen. Det kræver, at man holder flere møder og ringer for at hører, hvordan det går.

Susanne Nannerup, socialrådgiver

nesamtalerne end de plejer.

- Vi sætter tid af til at reflektere over vores egen praksis. Vi tænker over, hvilke begreber og metoder vi bruger, og hvad der giver mening lige præcis i forhold til den her dreng eller pige, siger Susanne Nannerup.

Inden hver børnesamtale bruger socialrådgiverne op til 15 minutter på at tænke igennem eller tale med en kollega om, hvad det er for en ung, det drejer sig om, og hvad der virker særligt godt i forhold til netop denne unge.

- Hvis det er en 14-årig dreng med autisme, hvordan kan jeg så gøre samtalen bedre? Hvordan kan jeg sikre, at han bliver inddraget før, under og efter samtalen? Når vi har en større bevidsthed om det, så giver det nogle rigtig gode børnesamtaler, forklarer Susanne Nannerup.

Øget arbejdsglæde

Når socialrådgiverne får tid til at fordybe sig i de børnesager, de arbejder med, så øger det deres arbejdsglæde, pointerer Susanne Nannerup.

- Vi har haft meget fokus på, at det er OK at bruge tid på at tænke over, hvorfor jeg gør, som jeg gør, og det giver meget i forhold til ens faglighed og lyst til arbejdet. Når man selv synes, at man gør det godt, så bliver man også mere tilfreds med sit eget arbejde, og det har en direkte afsmittende effekt på de børn og unge, som vi arbejder med, siger hun.

Et af de redskaber, som socialrådgiverne i Ungeteamet tager med sig videre, er at optage børnesamtalerne på video og gennemgå dem på et teammøde.

- Det giver rigtig god fælles læring at se hinandens samtaler, vi får sat ord og begreber på vores faglighed, og det giver en øget bevidsthed om de handlinger, vi foretager os, fortæller Susanne Nannerup.

Til at starte med var socialrådgiverne lidt nervøse over at skulle vise deres kollegaer ti minutters video af en af deres børnesamtaler.

- Men for mange har det faktisk givet et boost til deres selvtillid at høre fra kollegaerne, hvad de gør godt til børnesamtalerne. Det er der brug for i det her fag, hvor vi ofte får at vide, at vi ikke gør det godt, siger Susanne Nannerup. **S**

80 års fødselsdag blev fejret i hele landet

Den 12. maj blev Dansk Socialrådgiverforening 80 år, og det blev i løbet af maj måned fejret med manér i hele landet. Mange klubber har forenet det faglige med det fornøjelige og spist fødselsdagsgage til deres møder om OK18-resultatet.

På regionernes Facebook-sider er der gået konkurrence i, hvilken klub der har fået lavet den flotteste kage. Det er svært at afgøre, men Holstebro tager prisen som den klub, der har bestilt flest kager.

Her fik tillidsrepræsentant Lena Skovgaard lavet 12 kagemænd, som blev fordelt ud på de 12 socialrådgiverarbejdspladser i kommunen. Og der var nok til både kollegaer og ledere, fortæller hun.

- Vi vil være synlige ude på arbejdspladserne og vise hvad DS er, og hvad vi står for. Det gav en rigtig god stemning, fordi så mange kom og sagde tillykke, siger Lena Skovgaard.

Hun ser den runde fødselsdag som en anledning til at gøre opmærksom på, at Dansk Socialrådgiverforening er en fagforening, der bliver stærkere og stærkere.

- DS betyder rigtig meget ude på arbejdspladserne. Vi bliver brugt meget, og der er stor respekt omkring DS. Derfor synes jeg også, at det er vigtigt, at vi fejrer os selv, siger Lena Skovgaard.

Læs eller genlæs temaet om Dansk Socialrådgiverforenings 80 års jubilæum i Socialrådgiveren 5/18, som du kan finde på socialraadgiverne.dk/socialraadgiveren

Du kan også gå på opdagelse i DS' historie på socialraadgiverne.dk/historie

Klubben i Rødovre Kommune

Klubben i Lolland Kommune

Klubben i Gladsaxe Kommune

Klubben i Køge Kommune

Klubben i Stevn Kommune

På regionernes Facebook-sider er der gået konkurrence i, hvilken klub der har fået lavet den flotteste kage.

Klubben i Sorø Kommune

Klubben i Holstebro Kommune

Klubben i Lyngby-Taarbæk Kommune

Klubben i Lyngby-Taarbæk Kommune

MELD DIG IND I EN FAGGRUPPE:

Få – og giv – inspiration til dit fag i

DS' faggrupper

Arbejder du på beskæftigelsesområdet, på børne- og ungdomsområdet, i psykiatrien eller noget helt andet...

Dansk Socialrådgiverforening har 27 faggrupper og faglige selskaber, hvor du kan være med til at udvikle socialrådgiverfaget ud fra dit specifikke arbejdsområde.

Meld dig ind i de faggrupper eller faglige selskaber, der matcher dit område - og vær med i et fællesskab, som styrker din faglighed.

Det er i faggrupperne og de faglige selskaber, at DS henter input til DS' politik- og professionsudvikling. Faggrupperne er faglige fyrtårne, der tegner de store linjer i udviklingen af faget og profilerer professionen udadtil.

FAGLIG UDVIKLING

Din faggruppe er et fællesskab, hvor du kan hente faglig inspiration i form af videndeling og kompetenceudvikling. I faggruppen kan du engagere dig i faglige diskussioner med dine socialrådgiverkolleger - med udgangspunkt i praksis, ny forskning og aktuelle socialpolitiske temaer

FAGLIG EKSPERT

Din faggruppe påvirker den faglige udvikling og deler viden med Dansk Socialrådgiverforening og omverdenen. Faggruppen profilerer dit specifikke arbejdsområde og udvikler den særlige faglighed inden for dit felt.

POLITISK AKTØR

Din faggruppe bruger sin praksis- og ekspertviden til at søge indflydelse på den førte socialpolitik både i forhold til Dansk Socialrådgiverforenings politikudvikling og i den offentlige og politiske debat.

Meld dig ind i
Dansk Socialrådgiverforenings
faggrupper eller faglige selskaber på
socialraadgiverne.dk/faggrupper

"Jeg kunne også godt være blevet bibliotekar. Så havde jeg lavet socialt arbejde ved siden af."

Jane Andersen, socialrådgiver i sygedagpengeopfølgningen i Lyngby-Taarbæk Kommune. Bor i Herlev med sin mand og sine to drenge på 9 og 13 år.

Jeg voksede op i Grenå på Djursland i en tryk kernefamilie. Så det var en helt anden verden, der åbnede sig, da jeg i gymnasietiden så flere af DR's dokumentarer om mennesker "på kanten". Jeg husker især "Et glas vand til Johnny" om borgere på et socialkontor i København.

I begyndelsen var jeg optaget af netop de allermest sårbare. Prostituerede, hjemløse, de første flygtninge, der kom herop. Men i min praktikperiode for 17 år siden var jeg i sygedagpengeopfølgningen i en kommune, og

jeg oplevede helt almindelige mennesker, der var dømt ude, fordi de på et tidspunkt var sygemeldte. Og så har jeg faktisk arbejdet med det område siden.

Jeg kan nemt spejle mig i de borgere, jeg møder, og jeg kan mærke, at jeg kan gøre en forskel. Her i Lyngby-Taarbæk Kommune skyldes omkring 65 procent af sygemeldingerne stress og angst, og langt de fleste får vi givet den rigtige støtte, så de kan vende tilbage på arbejdsmarkedet.

Jeg er den, der indkalder til og står for at afholde infor-

mationsmøder. På møderne fortæller jeg om de rettigheder og pligter, man har som sygemeldt, så borgerne nemmere kan navigere i det spil, de bliver en del af. Jeg er optaget af god formidling og af at klæde borgerne på til at være aktivt handlende i deres eget liv.

Hvornår det har været en god dag på arbejde? For eksempel når jeg snakker med en meget frustreret borger, der er lidt vred over at blive indkaldt til møde. Så forklarer jeg, hvorfor hun skal møde hos os, og hvordan vi kan gøre en forskel. Jeg er den første, borgeren møder, så det er så vigtigt, at den første kontakt bliver god. Jeg kan gøre det mere forståeligt, at de er nødt til at forholde sig til, at de er sygemeldte, og at kommunen blander sig.

Jeg arbejder kun fire dage om ugen, blandt andet for at kunne passe børnene: I min fritid an-

melder jeg bøger på Bogblogger.dk, der er et af de største danske bogsites. Jeg er redaktør for sitet, så jeg har kontakten til forfattere og forlag – og koordinerer hvilke bøger, der anmeldes af hvilke anmeldere. Jeg kunne også godt være blevet bibliotekar, og så havde jeg garanteret lavet socialt arbejde ved siden af.

Jeg læser selv tre til fem bøger om måneden, og jeg har altid været optaget af bøger. Det giver mig en pause fra min egen hverdag, hvor jeg kommer helt ind i et andet univers.

Og nu sommerferien nærmer sig, kan jeg anbefale tre gode bøger til hængekøjen: ”Indigo” af Vita Andersen, ”En dag vil vi grine af det” af Thomas Korsgaard og Leonora Christina Skovs ”Den, der lever stille”.**S**

København-erklæring på Kronborg – nyt om Menneskerettighedsdomstolen

Ord, ord, ord svarer Shakespeares Hamlet sin Ofelia, da hun spørger ham, hvad han læser. Scenen er henlagt til Kronborg Slot i Helsingør. Samme sted dannede i maj 2018 også ramme om ord, ord, ord – nu ikke læst af Hamlet, men vedtaget af Europarådets 47 medlemslande på foranledning af det danske formandskab. Det er den såkaldte København-erklæring, der er tale om. Da det oprindelige udspil blev lagt frem af den danske regering i august 2016, var der lagt op til et større opgør med Menneskerettighedsdomstolens ”dynamiske” fortolkningsstil – som har gjort det svært for medlemsstaterne at udvise kriminelle romaer, rumænere m.fl.

Det danske udspils formuleringer blandt andet om, at domstolen skulle have indskrænket kompetence på udlændingeområdet og respektere landenes forfatningstraditioner, blev i den debat- og forhandlingsfase, der fulgte, modificeret på baggrund af voldsom kritik. Det blev nu afgørende for Danmark at understrege betydningen af en stærk international retsorden og opbakning til de internationale konventioner.

Det blev gjort klart, at formålet med erklæringen er at styrke menneskerettighederne, at få alle lande til at rette sig efter domstolens afgørelser, og sikre den nødvendige finansiering i en tid, hvor store lande som Rusland og Tyrkiet ikke længere yder deres bidrag til Europarådets budget.

Der blev således fokus på Menneskerettighedsdomstolens problemer med at få behandlet sagerne (mere end 50.000 sager afventer at blive behandlet pt.), på domstolens overholdelse af nærhedsprincippet (princippet om subsidiaritet), hvorefter de nationale institutioners råderum skal respekteres, og på øget dialog mellem domstol og medlemsstater, herunder civilsamfundet.

Medlemsstater forventer mere dialog

Og nu ligger den vedtagne erklæring der. Den slår fast, at domstolen er uafhængig og er den sidste instans – ikke medlemsstaterne. Men den giver også et vink med en vognstang om medlemsstaternes forventning til domstolen om at respektere medlemsstaternes synspunkter og at indgå i dialog: ”Mindre domstols-dynamik – mere dialog, tak”.

Dialogen skal bl.a. sikres ved flere medlemsstatsinterventioner i sagerne og en ekspertkonference om domstolens praksis. Den endelige udformning af erklæringen kan ses som en erkendelse af, at menneskerettighedssystemet, som er bygget op de seneste mange årtier, er udfordret i disse år, og at det er nødvendigt at forholde sig til det politisk.

Mens der er generel enighed om betydningen af at gøre noget ved sagspuklen, har der været både kritikere og fortalere for understregningen af nærhedsprincippet og den øgede dialog med medlemsstaterne – er det utidigt politisk påvirkning eller udtryk for en konstruktiv udvikling?

Idamarie Leth Svendsen, er lektor på Professionshøjskolen Metropol

JURASPALTEN SKRIVES PÅ SKIFT AF JURISTERNE

KAREN ELMGAARD, JANNIE DYRING, IDAMARIE LETH SVENDSEN

Jeg lærte at hænge mit selvbillede uden for døren til jobcenteret

Hun ville have overblik over sin egen sag og dykkede ned i alle sagsakter. Det kom der et dokumentarisk værk ud af, som netop har været udstillet i Kunsthallen Ulys i Odense. Vi gengiver en redigeret version af den lydfil, som var en del af værket – og en varedeklaration med ingredienserne i et sagsforløb på fem år, der endte med et fleksjob.

VAREDEKLARATION:

Min sagsmappe

■ Tidsforløb 10.10.11-04.05.16

Fra første sygemelding til fleksjobvissitation

■ Vægt: 3, 7 kg

■ Antal skemaer/attester: 19

■ Antal sider: 614

■ Antal ord: 44.785

■ Antal anslag: 282.945

■ Estimeret tidsforbrug (250 anslag pr. min): 1131,78 minutter

■ Antal involverede parter: 52

■ Sagsbehandlere: 32

■ Læger: 5

■ Lægekonsulenter: 4

■ Administrative medarbejdere: 4

■ Jobkonsulenter: 3

■ Arbejdsfastholdelseskonsulent: 1

■ Virksomhedskonsulent: 1

■ Juridisk konsulent: 1

■ Klient: 1

Se mere på facebook.com/bentemod.kommunen.5

Max Weber anså den bureaukratiske organisationsform for et effektivt instrument til opnåelse af et givet mål. Det lidt omstændelige bureaukrati med faste regler og love, skulle være garanten for, at alle var lige for loven og dermed blev behandlet ens. Og ja, det var meget omstændeligt, men derudover er det ikke den oplevelse, jeg har haft. Faktisk havde jeg langt hen ad vejen en oplevelse af det modsatte – nemlig at blive mødt af tilfældigheder og en personbåret vurdering.

Normalt går jeg og oplever mig selv som et OK velfungerende menneske på trods af mit handicap. Handicappet skyldes en arbejdsskade, hvor nogle nervebaner blev beskadiget. Jeg har kroniske smerter, føleforstyrrelser og bevægelsesnedsættelse. Jeg har haft mit handicap, siden jeg var 19 år og har nok først sådan for alvor taget det seriøst, fra jeg var 23 år.

Indtil da var jeg bare smækfyldt med medicin og havde nogle kæmpe udsving – nogen gange måtte jeg bare ligge ned i en uge, og en enkelt gang var lægerne nødt til at lægge hele armen i gips, fordi nervebanerne simpelthen var spasset helt ud, og jeg skulle tvinges til at holde armen i ro. Derefter gik jeg næsten et halvt år på et smertecenter, hvor jeg er blevet undervist i, hvordan man tackler en kronisk lidelse. Jeg fik mere ro på og et mere stabilt liv uden så mange smertegennembrud.

Total mavepuster

Inden det allerførste personlige møde, lige inden jeg var færdig med min uddannelse, og min revalidering dermed skulle stoppe, var jeg stadig ret optimistisk. Men det møde blev nok måske det mest ubehagelige af dem alle. Det var en total mavepuster. Sikkert fordi jeg slet ikke var forberedt, men bare stadig var naiv og regnede med at komme ind til en, der ville lytte, og at vi sammen skulle finde

en god løsning på min plads på arbejdsmarkedet.

Der blev ikke lyttet. Der blev bare dikteret, at jeg var matchgruppe 2, fordi jeg havde gennemført en uddannelse og dermed var dagpengeberettiget. Det virkede som om, at lægernes vurdering af min arbejdsevne var helt underordnet.

Ufordøjelige afslag

Der gik næsten et år, inden jeg gik ind ad den dør igen. I den tid arbejde jeg bare på supplerende dagpenge, fordi jeg simpelthen ikke kunne overskue det faktum, at jeg nødvendigvis måtte finde en anden løsning, fordi den løsning jo indebar, at jeg skulle ind på jobcenteret igen.

Jeg søgte fuldtidsarbejde og blev sygemeldt efter 14 dage, og så gik min sag ellers i gang og fortsatte bare med at blive mere og mere ugenomsigtigt og underlig. Kommunens lægekonsulenter holder møder med nogle "TEAMS", hvor man ikke ved, hvem deltagerne er – og her må der vurderes og besluttes på baggrund af de oplysninger, som lægekonsulenten kommer med.

Der opgives ingen navne på deltagerne i disse teams, og man kan ikke få referat af møderne.

Derfor har jeg som klient ingen mulighed for at gå i dialog eller spørge ind til, hvad der ligger til grund for vurderingen. Bødlen er så at sige ukendt. Sagsbehandleren er ofte bare den, der overdrager beskeden. Sagsbehandlerne kan ofte heller ikke forklare, hvad der ligger til grund for afgørelsen. De siger bare, at de synes, man skal klage. Absurditeten i det hele gør afslagene nærmest ufordøjelige.

Senere i forløbet lærte jeg at hænge mit selvbillede uden for døren til jobcenteret lige der, hvor alle rygerne står og dulmer deres nerver i total stilhed. Man er nødt til ligesom at tage en skal på, hvis ikke man skal bryde grædende sammen hver gang.

De skal se det ske

Det latterlige var jo, at man under den praktik, hvor arbejdsevnen skulle afklares, kon-

Værket har været udstillet i Kunsthallen Ulys, hvor temaet var afvisninger. Om baggrunden for temaet skriver kunsthallen Ulys: Vi anser afvisninger som værende nogle af de mest formative oplevelser i et menneskes liv.

stant skulle presses. Man skal som klient bare presses helt derud, hvor man bliver virkelig syg. De skal se det ske – det er ikke nok, at man har været der, og lægerne har dokumenteret det én gang. Lægeverdenen og beskæftigelsesverdenen arbejder simpelthen ikke sammen, og det er så ødelæggende og ineffektivt. Og så er mit handicap endda ret lige til og ret veldokumenteret. Jeg tør slet ikke forstille mig, hvordan man ville blive behandlet, hvis udfordringerne var psykiske eller bare ikke helt veldokumenterede og anerkendte.

Håbende på overblik

Da jeg besluttede at gå ind i den her proces med at genlæse mine sagsakter, så regnede jeg egentlig med, at jeg måske ville få lidt mere overblik og forstå lidt mere af, hvad der skete. Men nej.

Egentlig er jeg bare blevet bekræftet i, at sagsforløbet var lige så underligt og ugenomsigtigt, som jeg huskede det.

Jeg har talt sagsakter og involverede personer cirka fra den dag, den første læge sagde, at det ikke længere var muligt at medicinere mig eller operere mig yderligere, og at min arbejdsevne var så ringe, at han anså førtidspension eller fleksjob som den bedste løsning. Først cirka fem år efter blev jeg visiteret til fleksjob.

Jeg var selvfølgelig rigtig glad og lettet den dag, jeg fik brevet, men jeg var sgu også lidt bitter. For intet havde ændret sig i de forløbne år. Der var bare gået en masse tid og en masse arbejdstimer, og nu var der nogle nye folk, som så på sagen – og vurderede noget nyt.

Jeg synes, at det værste har væ-

ret, at jeg i det meste af mit liv har oplevet at mestre en eller anden form for overblik, men lige netop der – i det som var så vigtigt for min fremtid – var jeg bare alt anden end en, der mestrede noget som helst... og alligevel var jeg bare nødt til det. Hvis jeg ikke lige havde haft nogen i ryggen til at sige, at jeg skulle kæmpe videre, så havde jeg nok sat mig ned i sofaen og spillet PlayStation. **S**

Kunstneren bag lydfilen og installationen er anonym. Redaktionen er bekendt med kunstnerens identitet.

Læs eller genlæs tidligere tekster om samme tema: "Kan samarbejdet mellem kommune og almen praksis reddes?" og "Store forskelle i kommunernes sagsbehandling af førtidspension" i Socialrådgiveren 6/18. Læs bladet på socialraadgiverne.dk/socialraadgiveren.

PKA-huslejer til diskussion

Der var flere positive meldinger på årets generalforsamling i pensionskassen. Godt økonomisk resultat, faldende administrationsudgifter og en forventning om at kunne forrente pensionerne med syv procent frem til 2021.

Under beretningsdiskussionen tog Mads Bilstrup, som er formand for DS' Region Nord, fat på følgende tema: Huslejeniveauet i pensionskassens boliger, der også var til diskussion sidste år. Mads

Bilstrup mener, at huslejeniveauet er for højt, hvilket gør det vanskeligt for pensionskassens medlemmer at betale.

Det blev oplyst, at der årligt blev udbudt 15-1600 lejligheder, hvoraf 50 procent blev lejet ud til PKA-medlemmer.

Formanden for pensionskassen, Ole Drost, forsvarede huslejeniveauet med, at det skulle skaffe afkast til pensioner, og hvis huslejen skulle sættes ned, så ville det være dem, der ikke lejer, der betaler til dem, der lejer.

En solidarisk løsning, fristes

jeg til at sige. Det er jo netop det, pensionsordningen er - kollektiv og solidarisk. Derfor en opfordring til at vore repræsentanter i bestyrelsen får gennemført en undersøgelse af, hvad en reduktion af huslejeniveauet vil koste. Måske kunne det få den konsekvens, at mere end 50 procent af lejlighederne blev lejet ud til PKA-medlemmer.

Søren Andersen,
bestyrelsessuppleant i pensionskassen

Spar penge på det du alligevel køber

**FORBRUGS
FORENINGEN**

Gode grunde til at blive medlem

- Bonus i 4.000 butikker og 500 webshops
- 0,- kr. i kontingent første år
- Bonus på ALT – også det, på tilbud

MELD
DIG IND PÅ
www.FBF.nu

VALG I DS

Vil du have **indflydelse** i din fagforening?

Kunne du tænke dig at være med til at påvirke politik, retning og udvikling i din fagforening og gøre en forskel for faget og dine kolleger? Så er det snart, du skal fortælle Dansk Socialrådgiverforening, at du stiller op.

DS' medlemmer skal vælge formand, næstformand, tre regionsformænd og ti ulønnede hovedbestyrelsesmedlemmer i efteråret 2018. Alle bliver valgt ved urafstemning blandt de aktive medlemmer, seniormedlemmer og studerende.

Vil du vide mere om, hvilke opgaver/kompetencer der ligger i de forskellige poster, kan du kontakte en af politikerne, som du finder på vores hjemmeside under "Om Dansk Socialrådgiverforening/organisation".

HVORDAN BLIVER MAN KANDIDAT?

Aktive medlemmer kan kandidere til posterne. Sidste frist for at melde sit kandidatur er 27. august 2018 kl. 12.

Du kan få nærmere oplysninger hos sekretariatschef Magne Vilshammer på telefon 33 38 61 41.

REP / 18

Dansk Socialrådgiverforenings ordinære repræsentantskabsmøde

afholdes 23. og 24. november på Centralværkstedet i Aarhus.

HVEM KAN STILLE FORSLAG OG HVILKE TIDSFRISTER GÆLDER?

LOVÆNDRINGER

- Alle aktive medlemmer, studentermedlemmer og seniormedlemmer kan stille forslag til ændringer i DS' love.
- Lovændringsforslag skal være os i hænde senest 15. august 2018.
- Forslag til lovændringer vil blive offentliggjort på socialraadgiverne.dk/rep18.

FORSLAG

- Forslag til dagsorden for et ordinært repræsentantskabsmøde kan stilles af aktive medlemmer, studentermedlemmer og seniormedlemmer.
- Ønskes et emne optaget på dagsordenen, skal anmodning sendes til sekretariatet senest fem uger før repræsentantskabsmødet.
- Forslag til dagsorden skal være os i hænde senest 19. oktober.

PÅ REPRÆSENTANTSKABSMØDET

- Under repræsentantskabsmødet kan der ikke stilles nye forslag, men der kan stilles ændringsforslag til de udsendte forslag. Ændringsforslag skal enten være af ren redaktionel art og/eller holde sig inden for det indhold/de intentioner, som er i det oprindelige forslag.
- Der kan altid stilles ændringsforslag til det udsendte budgetforslag.

Lovændringsforslag og forslag til dagsorden sendes til sekretær Aase Madsen, telefon 33 38 61 43, aam@socialraadgiverne.dk

DS NU

Seniorer mødes til frokost

Seniorerne i Region Nord mødes til "Frokosttræf for seniorer" i "Herreværelset" på Klostercaféen i Klostergade 37 i Aarhus. Det sker sidste tirsdag i måneden kl. 12 - 14 bortset fra i juli, november og december.

Der er ingen tilmelding og enhver bestiller og betaler for eget forbrug.

SOMMERTID I DS

**Fra 25. juni til og med 3. august
er telefonerne i Dansk
Socialrådgiverforenings
regioner og sekretariat
åbne mandag-fredag kl. 10-13.**

Nord: Generalforsamling og 80 års-fest

Region Nord inviterer til generalforsamling og 80 års jubilæumsfest fredag d. 5. oktober i Turbinehallen, Aarhus.

Vi begynder kl. 14 med en forfriskning og indskrivning. Der er generalforsamling kl. 15 - 19, hvorefter vi byder på 80 års jubilæumsfest med underholdning og middag.

Der vil blive arrangeret bustransport til og fra Aarhus. Af hensyn til madbestilling og bustransport vil vi gerne have din tilmelding på www.socialraadgiverne.dk/arrangementer/ - senest 21. september.

Klubben i Københavns kommune

Dansk Socialrådgiverforening København Kommune - DSK - indkalder til generalforsamling tirsdag den 25. september 2018 kl. 16.30 i DGI-byen, Tietgensgade 65, København V. Der er indskrivning fra kl. 15.30.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være klubformændene Rikke Troelsen eller Marie Pallesgaard Vithen i hænde senest mandag den 10. september 2018 kl. 12.00.

Under generalforsamlingen vil der være kaffe, the og kage. Efterfølgende er der middag for alle, der har tilmeldt sig senest d. 10. september 2018 kl. 12.00 til Marie Vithen, WE63@kk.dk.

Vi udvikler professionelt og menneskeligt overskud i socialt arbejde

Supervisionshuset har samlet en gruppe erfarne og højt specialiserede supervisorer i København og Fredericia. De er klar til at hjælpe dig, dine kollegaer og din organisation med at skabe kvalitet og trivsel i dit arbejde med menneskelig udvikling og velfærd.

Vi superviserer enkeltpersoner og i grupper - både indenfor og på tværs af fag, og vores supervisorer møder dig i øjenhøjde med professionel indsigt og et godt overblik.

Ring til Jens Bregengård på **88 93 00 01**
eller læs mere på supervisionshuset.dk

PROFESSIONELT
OG MENNESKELIGT
OVERSKUD

SUPER
VISIONS
HUSET

LEDELSE AF ENGAGERENDE NETVÆRKSMØDER

SEMINAR MED
HENRIK VESTERHAUGE-PETERSEN

København den 4.-5. oktober 2018
OBS: Etårig uddannelse starter i januar 2019

SOLUTION

Solution • Pile Allé 6 • 2840 Holte • Tlf. 23 83 75 57
solution@solutionfocus.dk • www.solutionfocus.dk

LØSNINGSFOKUSERET TERAPI & UDDANNELSE

Det Socialfaglige Hus

Støttet og overvåget samvær
i egne lokaler, anbringelsessteder & hjemmet

Michelle
Souschef og socialfaglig
koordinator

Bettina
Socialfaglig koordinator

www.detsocialfagligehus.dk

42 49 47 36

27 29 29 54

casa blanca

Botilbud i hjertet af København

Valby Langgade er for unge og voksne i alderen 15-28 år med psykiske og sociale udfordringer. **Danshøjvej** henvender sig til voksne op til 28 år med betydeligt nedsat psykisk funktionsevne. **Thorsgade** er for unge og voksne på 15-28 år med psykiske og sociale udfordringer. **Solisten** er et særtilbud for 12-28-årige med problemskabende adfærd og komplekse udfordringer.

www.cbbe.dk

Vi skal være rustet til fremtiden - også økonomisk

Så fik vi indgået en overenskomstaf tale. Det har været et langt og sejt forløb. Vi var tæt på konflikt, men forhandlingerne i Forligsinstitutionen og den danske model viste sit værd. I Dansk Socialrådgiverforening (DS) begyndte vi tidligt at forberede os på konflikt. Hovedbestyrelsen besluttede en lånemodel som forsørgelsesgrundlag til de konflikteramte medlemmer, så de optjente midler i vores fælles "Aktionsfond" (strejkekasse) kunne vare længere tid, hvis vi endte i en langvarig konflikt.

Denne beslutning gav anledning til kritik fra nogle medlemmer, for hvorfor havde Dansk Socialrådgiverforening ikke vist rettidig omhu og sparet nok strejkemidler op i Aktionsfonden, så det var en støttemodel og ikke en lånemodel, der kunne tilbydes medlemmerne?

Et tilbageblik i min 20-årige historie i DS viser, at en mulig konflikt på det offentlige arbejdsmarked vist var gået lidt i glemmebogen. Som nyvalgt tillidsrepræsentant i 1997 havde jeg kollegaer, der ofte og tit fortalte om den seks måneder lange socialrådgiverstrejken i 1981 - herunder hvor store økonomiske konsekvenser det havde for den enkelte.

Efter strejken i 1981 var Aktionsfonden

tømt, og man var i DS i slut-90'erne meget opmærksomme på, at den skulle fyldes op igen. Ved min første deltagelse i et Repræsentantskabsmøde (REP) i 2004 besluttede vi delegerede, at vi skulle betale 17 kroner pr. medlem pr. måned af datidens kontingent.

Efterhånden, som datidens strejkende og lockoutede socialrådgivere forlod arbejdsmarkedet, blev der færre til at minde os om vigtigheden af at have en solid og kapitalstærk Aktionsfond. På de efterfølgende repræsentantskabsmøder, som jeg har deltaget i, har vi hvert år frem til 2012 sat indbetalingen ned, så vi i 2010 besluttede, at der kun skulle indbetales to kroner pr. medlem pr. måned. Dette blev i 2012 sat op til 4,50 kroner, hvilket er det beløb, som vi i dag indbetaler pr. medlem.

Og vi står nu overfor at skulle beslutte, hvad fremtidens indbetaling pr. medlem pr. måned skal være for perioden 2019-20, for vi må erkende, at 4,50 kroner ikke er nok, hvis Aktionsfonden skal bugne af penge.

Denne drøftelse er allerede påbegyndt i Hovedbestyrelsen, og hvor stort beløbet skal være, er vi ved at regne på allerede nu. Men i sidste ende er det en diskussion og ikke mindst en beslutning, der skal tages på generalforsamlingerne i de tre regioner den 5. oktober og på Repræsentantskabsmødet den 23. og 24. november.

Så har du en holdning til dette, eller har du kritiseret DS for manglende rettidig omhu, så kom og deltag i medlemsdemokratiet på de omtalte møder, og vær med til at tage ansvar for, at vi fremover får en velkonsolideret Aktionsfond.

MADS BILSTRUP, FORMAND, REGION NORD

DSKALENDER

Læs mere om arrangementerne - og se flere
- på www.socialraadgiverne.dk/kalender

27.-29. august, Vejle
TR-uddannelse: TR i DS.

28. august, Fredericia
Temadag for ledermedlemmer i DS
Region Syd

30.-31. august, Middelfart
Faggruppen Børne og ungdomspsykiatri holder seminar.

4.-6. september, Vejle
TR-uddannelse: TR forhandler.

10.-12. september, Vejle
TR-uddannelse: TR i DS.

20. september, Odense
Faggruppen Hjemløse holder generalforsamling og temadag om mennesker på kanten af samfund og arbejdsmarked.

26.-28. september, Vejle
TR-uddannelse: Stats TR og Medlem.

5. oktober, Aarhus
5. oktober, Fredericia
5. oktober, Valby
De tre DS-regionerne holder generalforsamling. Og dit bidrag er vigtigt.

8.-10. oktober, Vejle
TR-uddannelse: TR og medlem.

22.-24. oktober, Vejle
TR-uddannelse: TR i DS.

23.-24. november, Aarhus
DS' Repræsentantskabsmøde

Ferie med bonus

Når du er medlem af Dansk Socialrådgiverforening, kan du blive medlem af Forbrugsforeningen og spare penge på for eksempel din ferie, når du betaler med dit forbrugsforeningskort. Du får 17 procent bonus på Forbrugsforeningens ferieboliger og 4-10 procent hos de rejsebureauer, feriesteder og hoteller, som Forbrugsforeningen samarbejder med.
Se på forbrugsforeningen.dk, hvor du får bonus.

Fra omsorg til business

Vi hører tit, at socialrådgiveruddannelsen er en generalist-uddannelse. Vi bliver uddannet til at vide en hel del om meget. Vi skal dække bredt og have indsigt i flere forskellige fagområder, end mange af vores kollegaer i andre fag med nogenlunde samme længde uddannelse skal.

En dag for ikke så længe siden mærkede jeg virkelig dette på egen krop. Og det fik mig til at tænke på, at nogle gange skal vi ikke bare vide noget om jura, socialt arbejde, psykologi og samfundsforhold. Nogle gange så skal vi også være dem, der virkelig holder fast i bordkanten og sørger for, at der altid er et tilbud til udsatte borgere, voksne såvel som børn – også når det ikke nødvendigvis er nogen god forretning, sådan målt på den hardcore her og nu-bundlinje.

Og også selv om den udvikling, som vi søger at skabe, zigzagger mere end den forløber lineært fra a til b til... Så må vi forsøge forfra igen og igen. Vi kan ikke bare vælge og vrage mellem borgerne. Vi skal være de voksne. Dem, der altid er der. Det ligger i vores dna, og det skal det også gøre. Det er jeg faktisk stolt af på fagets vegne.

Jeg har i nogen tid samarbejdet med en privat aktør i en sag om en familie i knap så god trivsel. Vedkommende varetog – ganske fint – en opgave, som lige så godt kunne være løst inden for kommunalt regi, og oftest også bliver det. På møder blev der fra

aktørens side gerne gjort opmærksom på, at den kommunale sagsgang og indhold og kvalitet af kommunens tilbud, set fra deres perspektiv, ikke var noget, som man havde de høje tanker om. Det var den private aktør, der havde hjerte og faglighed på rette sted.

Nu skal man jo ikke brokke sig over at arbejde sammen med dygtige folk, heller ikke de, som godt tør at indrømme, at de selv ved, at de er det! Stor var min overraskelse til gengæld, da den omtalte aktør pludselig en dag meddelte, at de ikke længere mente, at de var den rigtige til at varetage den opgave, som de ellers indtil nu havde solgt sig selv som topprofessionelle til. I stedet mente de nu, at opgaven burde løses i kommunalt regi.

Jeg kan jo godt have mine gisninger om, hvad der ligger til grund for sådan et forløb. Det er jo nærliggende at tro, at denne borger var en ganske fin "kunde i butikken" på et vist tidspunkt, men da det blev for besværligt, eller der måske stod andre "kunder" på spring, der skønnedes at være lettere at "ekspectere", så valgte man dem.

Under alle omstændigheder, så er jeg oprigtigt stolt af at varetage opgaver for alle de borgere, min faglighed vurderer, der har brug for hjælp. Her er der ikke management-tænkning til at forstyrre. Og jeg kunne ikke drømme om at skulle sortere mellem borgerne på baggrund af andet end faglighed. **S**

klumme

KLUMMEN SKRIVES PÅ SKIFT AF SOCIALRÅDGIVERNE

KARINA ROHR SØRENSEN, HENRIK CHRISTENSEN, IDA LOUISE JERVIDALO, LONE KIDMOSE OG SINE SØNDBORG MARCUSSEN

tanker fra praksis

DS:kontakt

Telefonerne er åbne
mandag-fredag kl. 9-14

SEKRETARIATET
Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B
1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
ds@socialraadgiverne.dk

REGION ØST
(dækker Region Hovedstaden
og Region Sjælland)
Dansk Socialrådgiverforening
Region Øst
Kornerups Vænge 12, 2
4000 Roskilde
Tlf: 33 38 62 22
ds-oest@socialraadgiverne.dk

REGION SYD
(dækker Region
Syddanmark)
Dansk Socialrådgiverforening
Region Syd
Vesterballevej 3A
Snoghøj
7000 Fredericia
Tlf: 87 47 13 00
ds-syd@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Odense
Lumbyvej 11, opgang C, 2th.
Postboks 249
5100 Odense C
Tlf: 87 47 13 00

REGION NORD
(dækker Region
Nordjylland
og Region Midtjylland)
Dansk Socialrådgiverforening
Region Nord
Søren Frichs Vej 42 H, 1.th
8230 Åbyhøj
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Holstebro
Fredericiagade 27-29
7500 Holstebro
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Aalborg
Hadsundvej 184 B
Postboks 764
9000 Ålborg
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN
(Jobformidling)
FTF-A (hovedkontor)
Snorresgade 15, Boks 220
0900 København C
Tlf: 70 13 13 12

PENSIONSKASSEN
PKA
Administration
Tuborg Boulevard 3
2900 Hellerup
Tlf: 39 45 45 40

For øvrige kontaktoplysninger
henvises til hjemmesiden
socialraadgiverne.dk
Se under "Om DS" eller under
"Medlemsgrupper".

Syge mennesker bliver ikke jobparate af at få et label i panden, hvor der står jobparat

Danmark er inde i en længere økonomisk højkonjunktur. Derfor er arbejdsløsheden – heldigvis – lav og stadig faldende. Og der er stigende efterspørgsel på arbejdskraft. Det har også den effekt, at et stigende antal kontanthjælpsmodtagere kommer i en eller anden form for beskæftigelse. Hurra for det – men også tillykke til de mange socialrådgivere på jobcentrene, der knokler for at få det til at ske. Og et særligt tillykke til de kommuner, der virkelig satser på det med ambitiøse investeringsprogrammer, hvor de med opnormeringer og en intensiv indsats investerer langsigtet i at hjælpe borgere, der er på kanten eller uden for arbejdsmarkedet, ind i et job.

Desværre foreslår regeringen nu med et nyt udspil at skaffe arbejdskraft på en noget anderledes måde: Ved at "omregistrere" godt 20.700 aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere til jobparate.

Regeringens forslag omfatter de kontanthjælpsmodtagere, som er aktivitetsparate, fordi de ikke umiddelbart er i stand til at tage et job, men alligevel er omfattet af reglen om at skulle arbejde 225 timer om året. Men en opgørelse fra Beskæftigelsesministeriet viser, at i den kategori af ledige har 31 procent ikke kunnet leve op til kravet om at arbejde 225 timer om året - og er dermed blevet sanktioneret.

Og hvorfor kan de ikke klare at arbejde 225 timer om året? Fordi de kontanthjælpsmodtagere, vi med systemsprog kalder for 'aktivitetsparate', ikke er i stand til bare at tage et job. De kæmper med smerter, sygdomme, psykiske lidelser, misbrug eller andre ting, som vi er nødt til at tage hånd om.

Det kan vi kun, når de er aktivitetsparate, for ellers giver systemet simpelt hen ikke mulighed for at sætte ind med en bred, social indsats. Og det har en stor del af dem behov for.

En undersøgelse, som Dansk Socialrådgiverforening står bag, viser, at helt op mod 90 procent af kontanthjælpsmodtagere har fysiske og/eller psykiske helbredsproblemer som medvirkende årsager til, at de står uden for arbejdsmarkedet.

Det siger sig selv, at syge mennesker ikke bliver jobparate af at få et label i panden, hvor der står jobparat. Det er meningsløst. Til gengæld ved vi, at investeringer i socialt arbejde virker. Det ved regeringen også. I regeringens nye udspil opfordres kommunerne direkte til at investere i beskæftigelsesindsatsen med henvisning til nogle af de kommuner, som er gået forrest. Der står: *"Investeringerne har betydet, at flere borgere er kommet i job eller uddannelse og væk fra offentlig forsørgelse. Regeringen er ikke i tvivl om, at flere kommuner kan lære af investeringstankegangen."*

Helt enig. Hvorfor så ikke holde fokus på det, der virker? **S**

Læs også artiklen side 4

leder

